

LETO XXIII. — Številka 100

Ustanovitelji: občinske konference
SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica,
Škofja Loka in Tržič. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj.
— Odgovorni urednik Albin Učakar

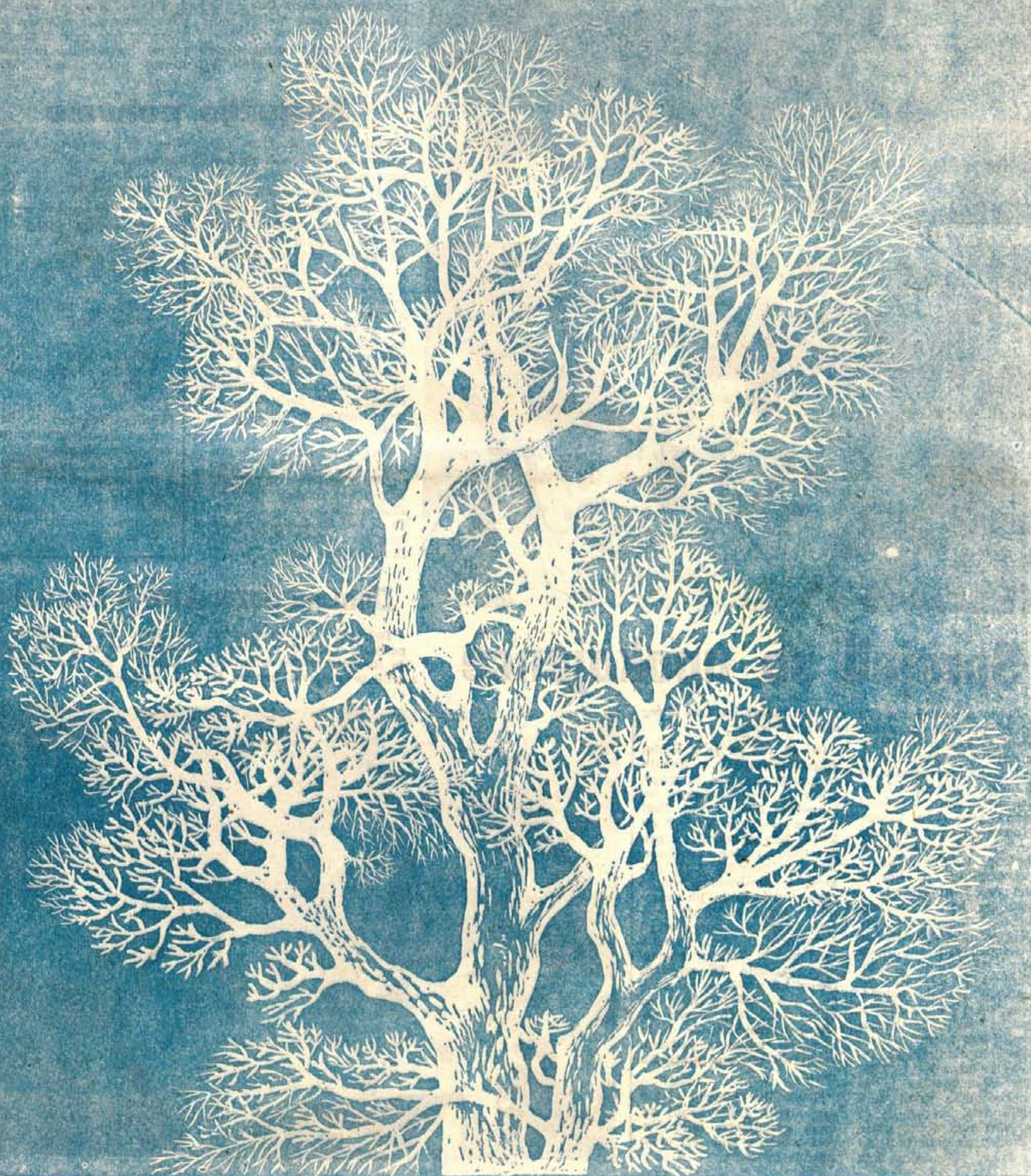
GLAS

KRANJ, sreda, 30. 12. 1970

Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredo in soboto

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Pianino za otroke vrtca Milene Korbar

Letošnji dedek Mraz je bil za vzgojno varstvenj zavod Milene Korbarjeve v Kranju še posebno radodaren. Tovar na IBI, ki ima tako kot nekatere druge delovne organizacije patronat nad vrtci, je letos vrtcu Milene Korbar podarila pianino. Odveč bi bilo poudarjati, koliko pomeni tako glasbilo milijonske vrednosti za glasbeno vzgojo predšolskih otrok. V

kratkem času petnajstih dni, kolikor pianino imajo, so se otroci vrtca Milene Korbar že naučili nekaj pesmic, tudi tisti najmlajši. Vsi skupaj pa skrbno pazijo, da se pianinu ne bi kaj zgodilo. S pomočjo tovarne IBI si je vrtec doslej že priskrbel več instrumentov za glasbeno vzgojo, razen tega pa tudi magnetofon, diaprojektor in razne športne potrebščine. L. M.

Zaslužijo pohvalo

Vsako leto dvakrat (ob novem letu in za 8. marec) zavonijo hišni zvonci pri upokojenih prosvetnih delavcih. Na vratih se zasmeji šest parov od ponosa srečnih oči. To so mladi člani rdečega križa iz osnovne šole Lucijan Seljak. Nekdanjim vzgojiteljem zaželijo vso srečo za dni, ki so še za obzorjem. Krepko stisnejo roko. Nam pa se utrne solza sreče ob misli: še rastejo, še se razcvitajo nežni popki dobrote v mladih srcih. Zacveteli bodo in dokazali, da je v mladih članih rdečega križa kleno seme zdravega slovenskega naroda.

Seveda pa ne smemo prezreti, da so to zdravo seme vsadili zvesti in požrtvovalni učitelji, ki že dolga leta vodijo mlade člane rdečega križa na šoli. Na šoli Lucijan Seljak sta to prof. Meta Oblak in učiteljica Mojca Bogataj.

Njima in vsem drugim iskrena zahvala.

Za vse upokojene prosvetne delavce Si. Č.

DALMACIJA VINO SPLIT
filiala Ljubljana,
Dvořakova 12

razpisuje 2 prosti delovni mesti

POSLOVODIJ
v svojih prodajalnah v Kranju.

Pogoj za sprejem je, da ima kandidat kvalifikacijo trgovskega ali gostinskega delavca, da je fizično zdrav ter da ni-alkoholik. Kandidati naj se zglašijo osebno v filiali podjetja Ljubljana, Dvořakova 12 v 15 dneh po objavi.

Dom na Jezerskem k Centralu

Delavski svet gostinskega podjetja Central v Kranju je tik pred novim letom potrdil pripojitev Doma na Je-

zerskem. Za priključitev k Centralu so se delavci Doma odločili na referendumu 22. decembra.

Sprejeli so upokoјence

V soboto dopoldne sta dve kranjski podjetji pripravili sprejem za nekdanje upokojene člane kolektivov. Ob 8. uri se je najprej zbralo 383 upokoјencev kranjske Iskre Elektromehanika. V Iskri namreč vsako leto pripravijo sprejem za nekdanje člane kolektiva. Letos so vse upokoјence lepo pogostili, v imenu kolektiva pa jim je zaželel srečo in zdravje v prihodnjem letu predsednik sindikalne organizacije Janko Košnik. Pojasnil jim je tudi letošnji poslovni uspeh Iskre, izgradnjo novega obrata na Blejski Dobravi in začetek gradnje petnadstropne stavbe v Kranju. V razgovoru nam je potem nekdanji član kolektiva Stanko Pokoren iz Srednjih Bitenj, ki je bil v Iskri 30 let kurjač odpadkov in je za neumorno delo dobil tudi medaljo dela, zaupal, da se je v Iskri zelo dobro počutil. Zvedeli pa smo tudi, da boč konec prihodnjega leta

v Iskri najbrž imeli že okrog 640 upokoјencev.

Ob 10. uri pa je v Klubu gospodarstvenikov v Kranju pripravila sprejem in pogostitev za 52 upokoјencev veletrgovina Zivila Kranj. Tudi v tem podjetju namreč ob koncu leta že nekaj let pripravljajo takšne sprejeme. Direktor podjetja Ciril Ankerst je pozdravil nekdanje člane kolektiva in jih seznanil z uspehi, ki jih je podjetje doseglo letos. Dosegli so namreč za okrog 20 milijard starih dinarjev blagovnega prometa in namenili okrog 1,7 milijarde za investicije. V zadnjih letih so Zivila tudi tako razvila gostinsko dejavnost, da bodo z novim letom v podjetju ustanovili posebno gostinsko enoto.

Nekdanjim članom Iskre in podjetja Zivila Kranj ter vsem gorenjskim upokoјencem želimo v letu 1971 obilo zdravja in sreče. A. Z.

Veletrgovsko podjetje

**KOKRA
KLANJ**

želi vsem svojim kupcem in poslovni prijateljem srečno in uspešno novo leto 1971.

Dolgoletne sanje smučarsko razpoloženih Ločanov so minulo soboto, 26. decembra, končno postale resnica; podjetje Transturist je svečano odprlo prvo fazo sistema žičnic in vlečnic na Starem vrhu (Selška dolina), ki spriči čudovitih terenov in ugodne lege — od Sk. Loke ga loči vsega 14 kilometrov lepe ceste, od Kranja 24 kilometrov, od Ljubljane pa 33 — utegne resno ogroziti »monopol« Krvavca, Vogla, Kranjske gore... Stekli sta 1500 metrov dolga sedežnica in 850-metrski vlečnica. Slednja zmora prepeljati kar tisoč smučarjev na uro. Uredili so tudi že številna smučišča, ki bodo po težavnosti ustrezala tako začetnikom kot vrhunskim moštom. Loški zimski turizem je s tem naredil pomemben razvojni korak naprej, saj ni več le obetajoča papirnata želja, ampak otlpljiva stvarnost. (-lg) — Foto: F. Perdan

Veliko znižanje cen

veletgovina
ŠPECERIJA
bled

Veliko znižanje cen za novoletne praznike v vseh naših prodajalnah in mesnicah

GORENJSKI ŽELODČKI	kg	19,00
JETERNA PAŠTETA 100 g ČOKA	kos	1,35
ROZINE	kg	6,20
RUM 1 l	stekl.	15,00
PELINKOVEC 1 l	stekl.	15,20
KONJAK 1 l	stekl.	16,00
KOMPOT ANANAS 450 g	kos	4,60
ČOKOLADA MLEČNA 500 g		
GORENJKA	kos	11,00

Veliko znižanje cen

Veliko znižanje cen

Izkoristite izredno ugoden nakup do 31. decembra 1970. Vsem potrošnikom želimo srečno novo leto

Zadnji letošnji seji

Oba zbora radovljiške občinske skupščine sta se v ponedeljek popoldne sestala na zadnji letošnji skupni seji. Čeprav je bilo na dnevnem redu sedem točk, je bila seja končana v dobri uri. Odborniki so sprejeli odlok o komunalnih taksah, spremenjeni in dopolnjeni odlok o prometnem davku, odlok o podaljšanju veljavnosti letne osnove in višine letnega zneska davka od stavb in odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb v prvem tromesečju v prihodnjem letu. Nazadnje pa se je predsednik občinske skupščine Stanko Kajdiž vsem odbornikom zahvalil za letošnje delo v skupščini in hkrati orisal delo in uspehe v občini letos.

V ponedeljek je bila na Jesenicah 16. skupna seja obeh zborov občinske skupščine, ki je bila obenem tudi zadnja v starem letu. Odborniki so sprejeli vrsto odlokov, in sicer: dopolnjen odlok o občinskem prometnem davku, odlok o prometnem davku od nepremičnin in pravic, odlok o komunalnih taksah v občini Jesenice, odlok o višini letne davčne osnove od stavb, odlok o začasnem financiranju proračunskih potreb občine v prvem tromesečju prihodnjega leta, spremenjen odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, dva odloka s področja komunalnega reda v občini itd.

Razen tega so odborniki sprejeli tudi urbanistični načrt za območje Vrba in zadržalni načrt za Breg pri Žirovnici, kjer je veliko zanimanje za zasebno stanovanjsko gradnjo. Odborniki so prav

tako brez večjih pripomb sprejeli spremljen in dopolnjen odlok o ustanovitvi sklada za financiranje potreb narodne obrambe v občini Jesenice. Na koncu skupščinske seje so sprejeli še odlok o organizaciji temeljnih in posebnih upravnih organov občinske skupščine in imenovali načelnika geodetske uprave skupščine in načelnika geodetske uprave skupščine in načelnika davčne uprave jeseniške skupščine. — Jk

Slovesnost v Iskri Otoče

Iskra, tovarna električnih merilnih instrumentov Otoče, je letos končala z gradnjo novih proizvodnih prostorov. Ti jim bodo omogočili še večjo proizvodnjo, zaposleni pa bodo v prihodnje delali v boljših pogojih. Kolektiv bo ta uspeh proslavil danes, 30. decembra, dopoldne. A. Z.

Namesto čestitk

Občinska organizacija v Radovljici — komite občinske konference ZK, občinska konferenca SZDL, občinska organizacija ZM in občinski odbor ZZB NOV — so sklenile, da bodo namesto novoletnih čestitk denar namenile za gradnjo osnovne šole v Cerknem. Vse organizacije želijo prebivalcem občine srečno novo leto.

Narodni heroj Dežman Anton - Tonček imenovan za generala

22. decembra 1970 so se na svečani akademiji v počastitev DNEVA JLA v festivalni dvorani na Bledu zbrali zastopniki gorenjskih rezervnih starešin JLA, člani ZB, predstavniki ljudske oblasti in predstavniki Jugoslovanske armade.

Na lepo izvedeni akademiji je bil prebran ukaz maršala Tita, komandanta oboroženih sil in predsednika Jugoslavije, da se rezervni pehotni polkovnik narodni heroj Dežman Anton-Tonček imenuje za general-majorja. Ko je Tonček stopil na oder in mu je zastopnik maršala general-podpolkovnik Tavčar izročil ukaz in mu čestital, je nabito polna dvorana vzvalovila in pozdravila to odločitev z viharnim ploskanjem, saj je bilo to priznanje v ponos tudi vsem njegovim soborcem in končno priznanje narodnoosvobodilnemu boju Gorenjske.

Ganljivo je bilo videti, ko je general narodni heroj Tavčar objel Tončka in mu čestital, ko je Tonček sprejel od predstavnika pionirjev šopek rdečih nageljnov z obljubo, da bo tudi mladina stopala po poti, ki so jo s krvjo zapisali njihovi očetje, ko sta žena in sin vojak stisnila očetu roko in mu čestitala, ko mu je čestital general Butara, narodni heroj Avbelj Lojko, predsednik skupnosti gorenjskih občin Stanko Kajdiž in za njimi vsi, ki imajo Tončka radi in so z njim vred ponosni na njegovo imenovanje ob petdesetletnici, ki jo je pred kratkim praznoval, in petindvajsetletnici zmage.

To praznovanje je pokazalo, da sta še danes pri nas ljudstvo in armada eno. Dokaz za to je, da so Tončka za to visoko imenovanje predlagale gorenjske organizacije ZB, zveze rezervnih vojnihih starešin, medobčinski svet ZK za Gorenjsko in medobčinski svet gorenjskih občin. To pomeni globoko ljubezen in

hvaležnost ter spoštovanje do človeka, ki se je ves razdal za naš boj. Pa se ozirimo na Tončkovo bojno pot.

OD BORCA DO GENERALA

Tiste dni, ko se je mali slovenski narod odločil, da si bo pisal zgodovino sam s puško v roki in s krvjo, se je Tonček med prvimi odzval klicu partije in OF in z bratom Jožetom odšel v juniju 1941 v gozdove Jelovice. Pridružil se je najsmelejšim sinovom Gorenjske, ki so se zbrali v legendarnem Cankarjevem bataljonu.

V zimi 1941-1942, ko so v strašnem mrazu in globokem snegu obstali nemški tanki pred Moskvo, se je Cankarjev bataljon v dražgoški bitki spopadel na smrti in življenju. Na belih poljanah pod vasjo je dokazal oholim »načljudem«, da narod, ki ne prizna poraza, ne more biti premagan. Lahko ga uničijo, toda premagajo ne. Dražgoše,

v katerih je Tonček kosil Nemce z mitraljezom, so bile zravnanne z zemljo. Toda kri v plamenih je prižgala vihar in upor. Dvignila se je Gorenjska, Slovenija. Vstaja je čez noč spremenila vso okupacijsko politiko. Gorenjska ni bila vključena v Reich. Nemci so ustavili preseljevanje. Obračun s Slovenci so morali preložiti na povojni čas.

Ni zgodovine brez spomina, in ne naroda brez zgodovine. Zato občudujemo ljudi, ki so v najusodnejših dneh verovali, da je poraz le prehodno zlo, vera v bodočnost pa zmaga. V bojih, ki jih je vodil Cankarjev bataljon širok po Gorenjski, je Tonček napravil svojo prvo in nezamenljivo vojno akademijo. Od mitraljezca desetarja, komandirja voda se je povzpел do komandirja čete. Spoznal je, da tisti, ki hoče poveljevati, mora najprej poslušati. Tonček je znal poveljevati sebi in

znal je poveljevati drugim in znal je tudi izvrševati povelja. V letu 1943 je ustanavljal jelovski in potem še kranjski bataljon. Najbolj pa se je uveljavil kot komandant vseh VOS grup na Gorenjskem in namestnik komandanta vojske državne varnosti. Boril se je z Nemci od Triglava do Trsta. Po vojni je končal pešadijsko oficirsko šolo in višjo vojno akademijo v Beogradu. Bil je v Titovi gardi, bil je komandant odreda specialnih enot v Bosni. Sodeloval je pri vodenju vojne industrije, zadnja leta pred upokojitvijo pa je imel odgovorne vojaške dolžnosti pri ljubljanskem vojnem okrožju. Danes pa bo Tonček kot general lahko na čelu vzgoje ljudstva pri organizaciji vse-ljudskega odpora. Tu na Gorenjskem, kjer je začel svoj boj.

V BOJU Z GESTAPOM

Bil je med tistimi gorenjskimi borci, ki so prvi instinktivno zaslučili resničnega sovražnika v gestapu. Kidrič je 1941 opozoril, da so narodi, ki niso znali zatreti notranjega sovražnika, izgubili svojo svobodo in da so njihove žrtve postale neprimerno strahotnejše. Zato si ni predstavljal uspešnega boja brez dobro organizirane obveščevalne službe. Eden od stebrov te službe na Gorenjskem je bil Tonček. Dosledno iztrebljanje izdajalcev je ohranilo mnogo naših življenj in preprečilo razmah bratomorne vojne, saj je po zaslugi Vos bela garda in domobranstvo moralo obstati na mejah Gorenjske, in ni prišlo do izraza tako kot v drugih krajih. Zaman so gestapovski šefi nastavljali Tončku zanke. Preveč je bil povezan z ljudmi in dovolj prevlečen in oster, da mu niso prišli do živga. Vedel je, s kom ima opraviti. Gestapu je zadal težke udarce.

HEROJ IN ČLOVEK

Vodili smo vojno za osvoboditev naroda in človeka. Danes vemo, da je težko postati heroj, še težje pa je ostati človek. Tončka je dvignila v upor njegova svobodoljubna narava, občutek odgovornosti in ponos. Nemcev ni mogel prenesti. Z bratom stajih sama napadla, ko so vežbali ob Savi. Takrat se je zavedel, da človeka opredeljujejo predvsem dejanja. In Tonček je postal človek dejanj, saj je bil vedno skop z besedami. Kar je zahteval od drugih, je najprej napravil sam.

Napoleon je dejal, da se da hliniti vsaka človeška krepost, razen hrabrosti. Pred čevmi mitraljezov človek zraste ali kloni. Tonček je v boju premagal strah. In kdove kolikokrat je bil prvi. To vedo njegovi soborci. Živel je

v izjemnem času, ki je rodil izjemnega človeka. V čem je torej danes veličina heroja? Zakaj ga spoštujemo, čeprav ga vsi ne razumejo? Zgodovina se ne dela sama, delajo jo ljudje. V izredno težkih okoliščinah je bil človek, ki ni klonil, čeprav je tudi obupoval. Ker je bil močnejši od drugih in ker je uveljavil svojo voljo tam, kjer so drugi omahovali. Nikoli ne bomo pozabili Tončka kot mitraljezca v Dražgošah, kot komandirja na čelu borcev, ki jurišajo skozi obroče Nemcev na Jelovici, vidimo ga ob požganih kamionih, ob prevrnjenih vlakih, pobitih nemških oficirjih in vrinjencih, občudujemo njegovo hladnokrvnost, ko zasleduje, oblečen v nemško uniformo, izdajalce po Bledu, vidimo ga, ko na čelu bataljona juriša na nemške položaje na Oblakovem vrhu, sredi nemške ofenzive na Primorskem in kdove še kje.

Toda Tonček je bil tudi človek, ne le junak. Solze so mu stopile v oči, ko so mu pobrali fante, dezertirje iz nemške vojske in mu jih zamenjali z drugimi. Bil je širok človek, ki je vse razumel, vedno je imel posluš za težave borcev, kmetov, terencev in vseh, ki so sodelovali z njim, zato so mu vsi ostali zvesti prijatelji.

REVOLUCIONAR V BOJU DANES IN JUTRI

Revolucija je plemenita potem, po čemer teži. Naša revolucija je težila zmeraj po svobodi naroda in človeka. Tej ideji je ostal Tonček zvest. Se kot mladinec je delal s SKOJ in se pridružil Partiji. Tonček je človek, ki ga je vzgojila partija, zrasel je z njo, njenim ciljem je posvetil svojo kri in življenje. Ljubil je svoj narod in ljubil narode, s katerimi smo skupno priborili svobodo. Saj je vedno služil Jugoslaviji po vseh republikah in je bil dober z dobrimi ljudmi. Ostal je zvest tudi mrtvim tovarišem in njihovim idealom. Zavedal se je, da bodo tisti, ki so padli za domovino, živeli večno in da se mi, živi, ne smemo izneveriti temu, za kar so oni dali vse, kar človek lahko žrtvuje. Tonček je ostal skromen, delaven, dosleden sebi in drugim, takšen, kakršni smo se poznali včasih v boju.

Danes prihaja nov svet. Toda tudi temu svetu je Tonček lahko zgled. Saj mladi ne smejo pozabiti, ko gledajo prihodnost, da stoje na ramenih svojih prednikov, ki so bili predvsem ljudje, ki so se znali upreti in graditi nov svet.

Na koncu bi v imenu Tončkovih prijateljev, soborcev v vojni in miru z vse Gorenjske stisnil roko in mu želel ob njegovi petdesetletnici še na mnoga leta.

Tone Svetina

Leto 1970

Leto 1970 je leto pomembnih dogodkov, zgodovinskih obletic in praznovanj. Minilo je petindvajset let, kar so jugoslovanski narodi in z njimi vsi svobodoljubni ljudje Evrope in sveta zmagovito izšli iz druge svetovne vojne. Praznično smo se spomnili dogodka, ko je v osvobodjeni Ajdovščini prvič v zgodovini zasedala slovenska vlada. Preteklo je petindvajset let od razglasitve SFRJ in dvajset let, ko je bil sprejet zakon o delavskem upravljanju podjetij. V okviru teh praznovanj bi omenili še petindvajseti rojstni dan OZN. 26. junija pred petindvajsetimi leti je petdeset držav v San Franciscu podpisalo ustanovno listino Združenih narodov in s tem izrazilo upanje v boljše prihodnost in mir v svetu.

Oglejmo si nekaj pomembnejših letošnjih dogodkov.

JANUAR

5. januarja se je v Argentini blizu mesta Mendoze porušil jez. V nesreči je izgubilo življenje prek 1000 ljudi. — 9. januarja so sporočili, da je v Veliki Britaniji v zadnjih tednih umrlo za gripo 4200 ljudi. — 12. januarja je prispel na obisk v Jugoslavijo romunski predsednik Maurer. Sestal se je tudi s predsednikom republike Titom. Tega dne je prvič poletel prek Atlantika boeing 747. Letalo je prepeljalo 362 potnikov. — 21. januarja so zabeležili nov spopad na Bližnjem vzhodu. Izraelci so vdrli na jordansko ozemlje. — 25. januarja je predsednik Tito odpotoval na turnejo po afriških državah. Aleksander Dubček pa je postal češki veleposlanik v Istanbulu.

FEBRUAR

1. februarja. V viharju v Perzijskem zalivu je utonilo 90 ljudi, ker se je potopila ladja. V Argentini se je pripetila huda železniška nesreča, v kateri je izgubilo življenje 139 ljudi, 300 pa jih je bilo ranjenih. — 2. februarja je v Walesu v Angliji umrl veliki filozof in borec za mir

Bertrand Russel. — 10. februarja je snežni plaz zasul mladinski dom v Val d'Isere. 39 ljudi je v nesreči izgubilo življenje. — 11. februarja se je predsednik Tito na turneji po afriških deželah v Adis Abebi sestal z ameriškim zunanjim ministrom W. Rogersom. Naslednji dan je odpotoval v Kenjo. — 17. februarja je v Nigeriji zgrmel v 25 metrov globok prepad potniški vlak. 400 potnikov se je ubilo. Da bi bila nesreča še večja, je zgrmel v prepad še avtobus, ki je peljal ranjenca v bolnišnico. 52 potnikov je umrlo. — 23. februarja se je predsednik Tito na Assuanu sestal z egiptovskim predsednikom Naserjem.

MAREC

3. marca je pripotoval v Beograd na uradne pogovore gospodarski minister ZRN dr. Schiller. — 8. marca so v Nikoziji izvedli atentat na ciprskega predsednika Makariosa. Atentat ni uspel. — 14. marca je japonski cesar Hirohito odprl svetovno razstavo v Osaki EXPO 70. V rudniku Breza v Bosni je eksplodiral metan. 49 rudarjev je ubilo. — 31. marca je bil v Turčiji močan potres. Porušil je več vasi in terjal preko 1000 žrtev.

APRIL

6. aprila je alžirski zunanji minister prispel na obisk v Jugoslavijo. — 11. aprila je ameriška vesoljska ladja ponesla že tretjo človeško posadko proti mesecu. — 16. aprila so prvič v Jugoslaviji v ljubljanski bolnišnici presadili ledvico 26-letnemu bolniku. — 18. aprila so se po dramatičnem zapletu dogodkov ameriški vesoljci srečno vrnili na zemljo. — 21. aprila je minilo sto let, kar se je v Rusiji rodil eden največjih marksistov in mislecev ter ustanovitelj sovjetske države Vladimir Iljič-Lenin. — 25. aprila so Kitajci izstrelili prvi umetni satelit. — 27. aprila smo praznovali obletnico ustanovitve osvobodilne fronte.

MAJ

3. maja je bila v Ajdovščini proslava ob 25. obletnici zasedanja prve slovenske vlade. — 6. maja je zambijski predsednik Kenneth Kaunda prispel na šestdnevni obisk v Jugoslavijo. — 8. maja so ameriške čete odkrile v Kambodži veliko oporišče vietnamskih osvobodilnih sil. — 9. maja so bile po vsej Slo-

veniji in tudi drugod v svetu velike proslave v počastitev petindvajsete obletnice osvoboditve in zmage nad fašizmom. Ljubljana je bila odlikovana z redom narodnega heroja. — 14. maja je W. Brandt znova izvoljen za predsednika zahodnonemške socialdemokratske stranke. — 16. maja se je v Ljubljani pričelo svetovno prvenstvo v košarki, katerega pokrovitelj je bil predsednik republike Josip Broz-Tito. Pod St. Gotthardom v švicarskih Alpah so začeli graditi najdaljši cestni predor na svetu, dolg 16.322 metrov. — 22. maja so stekla dela na štiripasovni cesti Vrhnika—Postojna.

JUNIJ

1. junija je Peru razrušil največji potres tega stoletja. Terjal je okrog 60.000 žrtev. Na obisk v Jugoslavijo je prispela britanska princesa Margareta. — 2. junija je obiskal našo državo predsednik madžarske vlade Fock. — 8. junija je izbruhnil hud spopad med Izraelom in Sirijo. — 14. junija je dopotoval v Jugoslavijo predsednik Sudana El Numeiri. — 19. junija so v Veliki Britaniji zmagali na volitvah konservativci. — 23. junija so se v San Franciscu začele slovesnosti ob 25. obletnici OZN. — 30. junija se je ameriška vojska umaknila iz Kambodže.

JULIJ

5. julija je vojaško sodišče Lon Nolovega režima v Kambodži obsodilo Norodoma Sihanuka na smrt. — 8. julija so na Češkoslovaškem izključili iz zvezne skupščine Dubčka, Černika in še nekatere bivše pomembne funkcionar-

je. — 13. julija je norveški raziskovalec Thor Heyerdahl s papirusnim čolnom pristal na otoku Barbadosu. — 14. julija so iz Indonezije sporočili, da je izbruhnila epidemija kolere na Javi. — 20. julija so francoski pisatelji poslali švedski akademiji predlog, da bi podelili letošnjo Nobelovo nagrado za književnost sovjetskemu pisatelju Aleksandru Solženicinu. — 21. julija je z vsi zmogljivostjo začela obratovati hidrocentralna Asuan v Egiptu.

AVGUST

6. avgusta so iz djerdapske elektrarne stekli prvi kilovati električne energije. V Italiji so sestavili že 32. vlado po vojni. — 14. avgusta so se v Splitu pričeli pogovori med predsednikom Titom in malijskim zunanjim ministrom Coulibalyjem. — 28. avgusta je dopotoval v našo državo generalni sekretar OZN U Tant.

SEPTEMBER

1. septembra je minilo petindvajset let, kar se je s podpisom brezpogojne kapitulacije Japonske končala druga svetovna vojna, ki je trajala točno šest let. — Jugoslavijo je obiskal predsednik turške vlade Demirel. — 6. septembra so na svetovnem prvenstvu v padalstvu na Bledu odskočili prvi padalci. — 7. septembra se je v Lusaki začela konferenca neuvrčenih držav. — 15. septembra se je v New Yorku sestala skupščina združenih narodov na svojem 25. jubilejnim zasedanju. — 17. septembra je na svoj osemdeseti rojstni dan umrl v Ljubljani slovenski pisatelj Fran-

ce Bevk. — 28. septembra je pa zadet od srčne kapi omahnil egiptovski predsednik Naser. — 30. septembra je prispel na uradni obisk v Jugoslavijo Richard Nixon, predsednik ZDA.

OKTOBER

2. oktobra so v Ljubljani na GR odprli razstavo sodobne elektronike. — 3. oktobra je Teheran, glavno mesto Irana stresel močan potres. Materialna škoda je velika. — 6. oktobra je odpotoval na obisk v Belgijo predsednik Tito. Obiskal je tudi Luxemburg in ZRN. — 13. oktobra so v Pentagonu sporočili, da SZ gradi na Kubi oporišče. Moskva zanika. — 16. oktobra je bil za novega egiptovskega predsednika izvoljen Anvar El Sadat. — 20. oktobra se je Tito mudil na Nizozemskem. — 23. oktobra je bila v Idriji srednja slovenska proslava ob 25. obletnici OZN. — 24. oktobra sta se sestala predsednik Tito in francoski predsednik Pompidou.

NOVEMBER

1. novembra se je vnelo mladinsko plesišče v St. Laurent-du-Pont v Franciji. Zgorelo je 150 mladih ljudi. — 3. novembra je odšel v Varšavo nemški zunanji minister Walter Scheel. Na pogovorih naj bi pokopali bojno sekuro v medsebojnih odnosih. — 5. novembra so sklenili sporazum o trimesečnem premirju med Izraelci in Arabci. — 11. novembra je umrl bivši francoski predsednik in proslavljen veteran iz druge svetovne vojne general De Gaulle. — 14. novembra je silen ciklon opustošil Vzhodni Pakistan. Domnevajo, da je terjal življenje dveh milijonov ljudi. — 18. novembra je tudi SZ dobila svojega sprehajalca po mesecu. — 29. novembra smo proslavili dan republike in 25. obletnico razglasitve FLRJ.

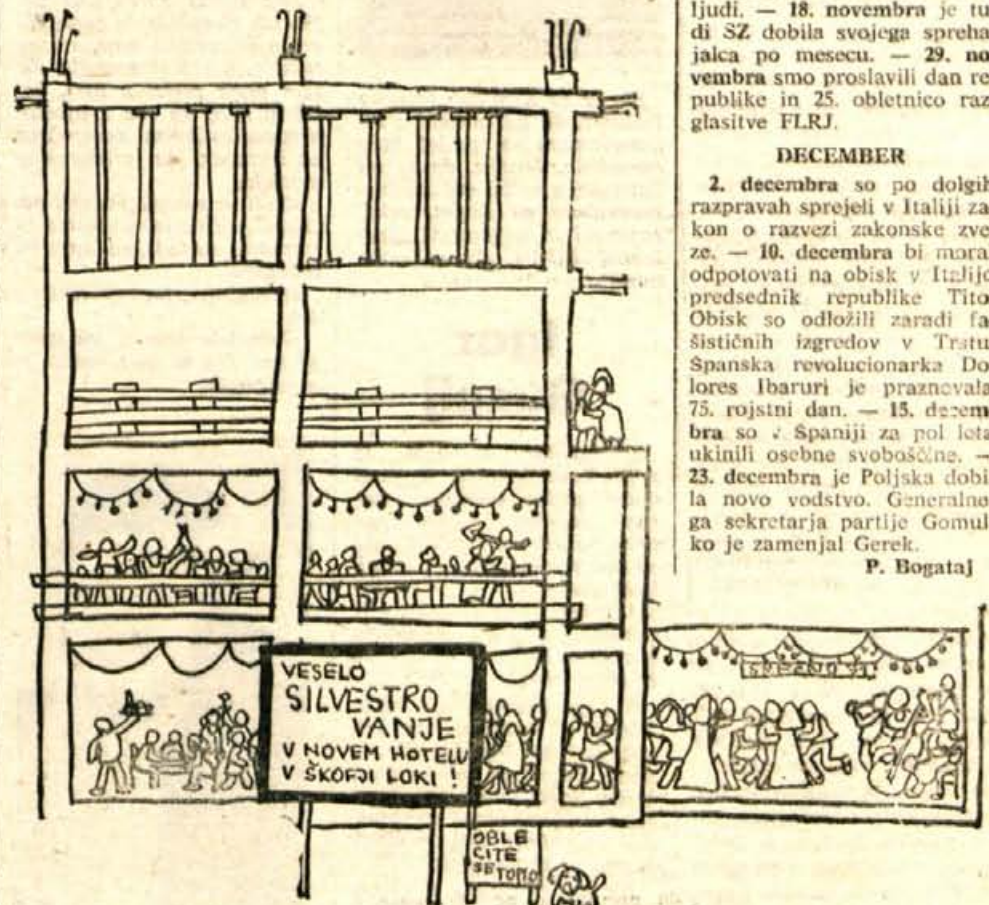
DECEMBER

2. decembra so po dolgih razpravah sprejeli v Italiji zakon o razvezi zakonske zveze. — 10. decembra bi moral odpotovati na obisk v Italijo predsednik republike Tito. Obisk so odložili zaradi fašističnih izgrediv v Trstu. Španska revolucionarka Dolores Ibaruri je praznovala 75. rojstni dan. — 15. decembra so v Španiji za pol leta ukinili osebne svoboščine. — 23. decembra je Poljska dobila novo vodstvo. Generalna ga sekretarja partije Gomulko je zamenjal Gerek.

P. Bogataj

— Vidiš, Jaka, naše »cestne težave« so za nekaj časa rešene in asfaltirane s snegom.

Lea Mencinger

Zavidam kolegom, ki se jim pri njihovem vsakdanjem delu pripetijo smešne stvari. Meni se kaj takega ne. Zato mi ni nič kaj prijetno izpolniti urednikovo željo, naj opišem, kaj se mi je med letom smešnega pripetilo. Pri časopisu med drugim skrblim za kroniko in pri tem se navadno ne more pripetiti nič zabavnega. Morda je bilo zabavno za moje kolege, kadar so mi znani ali neznan ljudje po telefonu grozili s tožbami, če je po njihovi krivdi njihovo ime prišlo v časopis. Morda je bila zame najbolj kočljiva situacija, ko smo objavili, da je nekdo v prometni nesreči umrl, na srečo pa je ostal živ, pa še brez vseh groženj s tožbo je šlo.

Morda bi bilo prav, če bi lahko ob koncu leta, ko vsak potegne črto, kot se reče, napravi obračun, lahko napisala vse tisto, kar med letom nisimo mogli, nisimo smeli ali nisimo znali. Verjemite, če bi se to posrečilo kakemu časopisu, potem bi bil to najboljši časopis. Ne tako malokrat se zgodi, da novinar opravi svojo nalogo, ne da bi mu bilo treba prijeti za pero. Če gre na primer za zadevo, ki se tiče dveh podjetij, organizacij ali ustanov, pa predstavnik ene razloži zadevo novinarju s svoje plati, gre novinar poslušat drugo plat k predstavniku drugega podjetja ali ustanove. Tako je prav in le tako se lahko izlušči bistvo stvari in pokaže resnica. Pa se zgodi, da potem predstavnik sama uredita zadevo kar po telefonu, ker jima je to ljubše, kot pa če bi o zadevi brali in razpravljali tudi drugi. Takemu delu pravimo novinarji »katalizatorstvo«, ko novinarja uporabijo kot katalizator pri urejanju nekaterih zadev. Tudi to je končno delo, družbeno pomembno delo in čeprav ni honorirano, vseeno prinaša zadovoljstvo.

Poldka Bogataj

Kot pripravnica sem nekaj časa imela največ dela s prirejanjem člankov naših dopisnikov. Tako sem nekoč, mislim, da je bilo kmalu po dnevu borca, prirejela vest, da so borci v Podnartu razvili prapor. Dopisnik je sporočal, da je bila pokroviteljica prireditve tovarna Cimean iz Podnarta. Ob poplavi tujk, ko v mnogih podjetjih mislijo, da niso »nobel«, če imajo slovensko ime, se mi je ime Cimean zdelo čisto v redu. Tudi urednik je napako spregledal. Ob tem se je celo spomnil reklame, ki jo je slišal v otroških letih: Dobro jutro, dober dan, najboljša je krema cimean. Ker se kot moški ne zanima preveč za razne kreme in losione, je verjetno mislil, da je krema še vedno v prodaji, s tem pa tudi, da se proizvajalec še vedno imenuje Cimean.

Slo je za Kemično tovarno Podnart. Še kar nekam z razumevanjem so sprejeli naše opravičilo. Mislim, da se mi kaj takega ne bo več zgodilo. Prepričana pa nisem, zakaj tiskarski in novinarski škrat komaj čakata, da ga položim.

Igor Guzelj

Z najvišje »instance«, iz urednikove pisarne, je pred dnevi prišla direktiva, naj vsak novinar napiše par vrstic o sebi, o privedah, ki so mu v minulem letu grenile in sladile težoštinski. Posel. Članek mora biti zanimiv, udaren, aktualen, prazničen in sploh bomba, se je glasil ukaz.

No, pa imamo, smo rekli. Kot da ni drugega dela. Ampak šefi so šefi in njihove muhe zakon, ki ga ne kaže kršiti. Sedel sem torej za pisalni stroj ter napel možgane. Kje ste, ideje? Kaj bi sploh kazalo vredi na papir?

Pol ure je minilo, a sočnih domislic ni in ni. Medtem

sem si temeljito prečohal lasišče in obgrizel nohte, preštel avtomobile pod oknom ter prebavil štiri slabe vice, s katerimi sta pisarniška molja iz gornjih nadstropij skušala razvedriti živčno redakcijo. Potlej so mi prsti zašli v brado.

Brada! Da, povest o bradi bo nemara užgala. Saj veste, pojav hipjvev in zaraščenih beatnikov je vselej hvaležna snov. Sam sicer nisem niti »otrok rož«, niti pop-art genij, toda par sto kocin na dnu mojega obličja dostikrat postane predmet sočnih komentarjev. Aha, obrijem naj se, ali ne? Jok, prijatelj! In zakaj ne? Zato, ker...

Zato, ker sem brez brade menda videti premlad, preveč otročji, pravijo. Čisto resno. Poldrugo leto nazaj, ko sem hodil naokrog še lepo gol (gol v obraz, kajpak), sem bil pogosto žrtev mučnih pomot. Neki direktor je ob pogledu name nestrpnost vzkliknil:

»Kaj bo dobrega, fant? Bi rad dobil štipendijo? Veš, dijakov ne podpiramo — samo študente ekonomije.«

»Rad bi intervju, ne štipendije.« sem užaljeno pojasnil in ga spravil v silno zadrego.

Lani so organizatorji Kmečke ohceti v ljubljanskem hotelu Lev sklicali tiskovno konferenco. Malce sem zamudil. Sredi stopnic je stal strežnik in mi strogo, karajoče zaklical:

»Hej, poba, stoj! Tu notri so novinarji. Če ni kaj resnega, pridi pozneje!«

Ena izmed gorenjskih občinskih skupščin je zaposlila svežo pisarniško moč, strogo tajnico. Nisva se poznala. Ko sem prvič prišel k njej, hotel ji reči, da sva z njenim predpostavljanim domenjena za sestanek, me je energično ustavila.

»Sedi in potrpi! Tovariš načelnik pričakuje novinarja in trenutno ne utegne sprejeti nikogar.«

»Poslušajte, jaz...« sem začel.

»Povedala sem ti, da malo potrpi! Saj ne gori voda!« je zarezgetala.

Obmolknil sem in zatrl smeh. Hec mora biti.

Minilo je dvajset minut. Končno so se načelnikova vrata hrupno odprla.

»Vražji časopisarij! Mar mislijo, da jih bom čakal celo dopoldne? Je kdo kaj telefoniral?« se je mož zadril v predsobo.

»Nihče. Le neki mladinec sprašuje za vas.«

Pomoto smo brž razjasnil. Zardela gospodična je — namesto odpustka — skuhala čudovito kavico.

Potem sem brivski pribor zaklenil v omaro. Nevšečnosti okrog let so kmalu izginile in odstopile mesto novim.

»Mami, zakaj pa naš atj nima takele blade?« je štiri, petleten cicibanček v trolebusu počastil moj razmršeni okras. Potniki so bruhili v smeh, mali radovednež in prikupna mamica pa sta pri prič izstopila.

Neumičljivi, vedno suhi vinski bratci, sloneči ob točilnih mizah brezštevinih oštarij, se večasih obregnejo obme:

»Hej, umetnik, daj za dva deci! Gotovo dobro zaslužiš.«

»Ste nori? Bolj sem reven kot vi. Kritiki me ignorirajo.« odgovarjam.

»Prav ti je. Pusti barvice, pojdi k frizerju in prični igrati nogomet.«

Marca letos smo slovenski novinarji obiskali Crno goro. Sredi zasneženega Savnika, civilizaciji in bogu za hrbtom, je naša skupinica našla obilo zanimivega materiala. Tam živijo samo koze, ovce, žilavi konjiči in uporni, grčavi kmetje. Eden od njih, velik, tršat gorjan, dolgo ni odmaknil oči z obraza spodaj podpisanega osebka. Nazadnje sem le zvedel, kaj ga muči.

»Ej, brate, zašto ne skineš ovo?« je pokazal na brado. »Zar ti se svidežaju četnici? Baš ovakvog jednog sam učutkao 45. godine.«

Brade ne bom obril. Vsaj zdaj še ne. Ampak spomladi bo vsekakor morala proč. Greš namreč »cesarja služit.« V vojaški suknji pa tako ali tako ni važno, če si namesto 25 videti star 18 let.

Jože Košnjek

Kadar pri Glasovi hiši pišemo o kmetijstvu, urednik najraje poveri to nalogo meni. Priznati moram, da me kmetijstvo zanima, verjetno pa so vzroki tudi drugje.

Prvič sem kmečki sin, doma iz Spodnje Bele pri Predvorju, drugič pa ima verjetno moja »specializacija« ko-

renine tudi v dogodku, ki ga vam bom sedaj opisal.

Bil sem v četrtem letniku kranjske gimnazije in so v Glasu že objavili nekaj mojih sestavkov. Prebivalcem Spodnje Bele in okoliških vasi to seveda ni bilo znano, saj so verni bralci Glasu. No, tisto leto so po poljih okrog teh vasi neusmiljeno rovarili divji prašiči in povzročali precejšnjo škodo. Tudi našim njivam niso prizanesli. Prebivalci so me začeli dražati: napiši kaj, napiši, potegni se za nas. Če bo v časopisu, bodo mogoče tudi lovci kaj ukrenili!

Končno je bilo tudi meni dovolj. Napisal sem oster protest zoper divje prašiče in škodo, ki jo povzročajo. Pozval sem lovce, naj vendar nekaj ukrenejo, ker nobeno strašilo, niti ograja okrog njiv več ne zdrži prašičjih družin, ki se že dalj časa ponoči klatijo po poljih. Mislim, da je bil naslov prispevka »Velika škoda zaradi divjih prašičev«.

Sestavek sem torej napisal in ga ves srečen oddal uredniku. Dolgo mi zagledal belega dne. Naenkrat pa se je v Glasu pojavil moj protest z naslovom »Divje zlo pod Storžičem«.

Nov naslov mi je bil zelo všeč. Boljši je bil od mojega. Vendar ne za dolgo. Samo do srečanja s prijatelji, ki so moje pisanje prebrali in me začeli na račun mojega dobromamernega prispevka zbadati. Dobro leto sem v njihovi družbi namesto mojega imena poslušal »divje zlo pod Storžičem«. Potem se je ploha unesla. Vendar ne popolnoma. Se danes se kdo spomni mojega ogorčenega protesta proti divjim prašičem in »čudovitega« novega imena.

Nikomur nisem zameril in tudi danes ne, ker vseeno mislim, da »divje zlo izpod Storžiča« še nisem. Najbolj sem pa vesel, da so »jagri« kmalu zatem prašiče pregnali, odgovorni pa kmetom poravnali škodo. Divji prašiči pa takrat dalje ne povzročajo več tako velike škode. Pa ja niso tudi oni prebrali mojega pisanja?

Andrej Žalar

Pravijo, da gre osel dvakrat na led. Jaz pa pravim, da gre dober novinar lahko tudi trikrat. Spominjam se, da me je nekdo pred leti vprašal, če smo novinarji res sedma sila. Povedal sem mu, da smo včasih bolj sedma kot sila. Ko sem ga po nekaj mesecih srečal, mi je zaupal, da se ni odločil za novinarja. Menda sedaj v nekem lesnem podjetju 42 ur na teden skrbi za zunanjo trgovino. Preostalih 42 ur na teden pa doma z nekim vrtilnim strojem bolj za rekreacijo kot zares skrbi za svojo telesno vitalnost. Čestital sem mu, saj je njegova rekreacija zelo ekonomična. In tudi vitalnosti ni kaj reči: ima vikend na morju, doma hišo, dva avtomobila, pripravlja pa plavalni bazen.

Sicer pa se ne morem nič pritoževati glede moje vitalnosti. Če včasih nanjo malo pozabim, me urednik hitro opomni, naj si razmigram kosti. Sploh ne vem, kaj bi novinarji brez urednika. Ko smo pred dvema letoma spravljali teptalni stroj na Krvavec, se mi je zelo splačalo. V 14 urah sem tisti dan zaslužil le nekaj manj, kot če bi imel bolniški dopust. Naslednji dan pa sem bil tako »težko vitalen«, da še do zdravnika nisem mogel, da bi me dal v stalež.

Moj znanec, ki 42 ur na dan skrbi za ekonomsko vitalnost, je prišel letos poleti z dopusta zelo utrujen. Prepotoval je domala pol Evrope in vso Azurno obalo. Jaz pa, ker sem po Gorenjski napravil že toliko kilometrov, da jih je najbrž že za celo Evropo in dve Azurni obali, sem se namakal na severnem Jadranu. Urednik me je zelo pohvalil, saj me je lahko kadar koli poklical po telefonu. »Da ti ne bo preveč dolgčas, napiši članek o tistem podjetju.« Bil sem zelo ponosen, saj so vse moje članke snemali prek telefona na magnetofonski trak. Počutil sem se kot stalni pooblaščen dopisnik na Malorki. In ko sem se vrnil z dopusta, sem bil zelo zado-

voljen, da sem ga tako koristno porabil.

Pred nedavnim pa me je urednik užalil. To si bom dobro zapomnil, ker sem spoznal, da včasih tudi žaljenje novinarjev sodi v urednikov posel. Takole je bilo. Neko soboto pred meseci sva morala s fotoreporterjem v Skofjo Loko na zlato poroko. Zlatoporočenca, priče in svojci so že bili pred poročno dvorano na občini. Tedaj pa pristopi k meni predstavnik skupščine in mi tiho reče: »Stopite zraven mene in matičarke. Da bo vse bolj slovesno izgledalo, hoste vi tokrat predstavljali župana.« Čeprav presenečen, sem si na obraz hitro nadel županski izraz in po končani poroki vsem križem čestital. Kasneje so mi vsi zadovoljni povedali, da sem bil res tak kot so bili župani v starih zlatih časih. Se danes sem prepričan, da so bili prebivalci škofjeloške občine tiste pol ure s svojim županom zelo zadovoljni. Toda nesreča je hotela, da je slike o mojem županovanju pri fotoreporterju videl tudi urednik. Takoj se je na oglasni deski v redakciji znašla slika s podpisom: »Novinarji naj na terenu ne opravljajo honorarnih poslov!«

Bil sem zelo užaljen in še danes mislim, da bi moral urednik takrat vprašati prebivalce loške občine, kaj menijo o županu oziroma mojem županjevanju.

Mislim, da mi sedaj verjate, da gre novinar lahko tudi trikrat na led in da smo novinarji včasih bolj sedma kot sila. Urednik pa... Ja uredniku pa vi dragi bralci, prosim, pišite, da se po novem letu ne bo preveč spravil nadme. Saj nisem mislil nič slabega. Le predstaviti sem se vam hotel in vam zaželeli srečno novo leto.

Franc Perdan

Ko sem pred dobrimi štirimi leti prvič prestopil prag uredništva ter obotavljaše začel pisati nekaj, čemur naj bi se reklo članek, je bil France Perdan že star reporterski maček. Petnajst let prakse, od tega enajst pri časopisu Glas, ga je ustrojilo, pregnetlo, izvežbalo in spremenilo v mojstra. Brez Perdana bi beležke naših pripravnikov in novincev pogostokrat ostale prazne. Novopečeni »cajtengarji« namreč ne poznajo skoraj nikogar. Zlepa ne najdejo ljudi, h katerim jih pošlje urednik. Za povrh so intervjujanci nezaupljivi, saj je spraševalec običajno mlad, neizkušen. Le stežka pripravi sobesednika, da pove stvari, ki bodo učinkovale sočno, ki bodo vredne

objave. S Francijem ob strani pa zadeva postane lahka. Krog njegovih prijateljev je neznanjski in obsega tričetrt Gorenjske. Vmes bi odkrili direktorje, cestarje, železničarje, poštarje, miličnike, župane, sekretarje, načelnike, gospodinje, obrtnike, kmete, slikarje, duhovnike in kaj vem koga še. Kjerkoli se ustavi, kamorkoli zaide modri »hrošč« LJ-372-37, povsod lastnika vabijo na kavico, na vinjak, na klepet, na obujanje starih spominov. A mož praviloma nikdar ne utegne, kajti delavniki fotoreporterjev so eno samo divjanje iz kraja v kraj. Zdaj neke odpirajo cesto, trgovino ali tovarniško halo, čez slabo uro drugod proslavljajo zlato obcet, vendar France zamudi svečanost, saj je bilo spotoma treba čakati prometno nesrečo.

»Tovariš Perdan, pridite...! Frenk, daj, pohiti!... Francelj gor, Francelj dol!«

In svetlolasi enainštiridesetletnik (»Madona, gre čas!« rad vzklikne) pride, slika in oddrvi, pride, slika in oddrvi... Izmučen ter naveličan mežika v vetrobransko steklo pred seboj in mrmra, da bo lepega dne vse od kraja poslal k hudiču, a vendar naslednje jutro, svež in poln energije, spet vozari naokrog, iščeč zanimivosti. Kadar je prost, tiči doma v Stražišču in brklja po hiši, ki sta jo on in žena opremljala celo desetletje.

»Letos smo končno vgradili centralno in položili parket.

Mislim, da sedaj ničesar več ne manjka,« mi je razlagal, ko sva si ogledovala okusno urejene sobe.

»Franci, spomni se kakšnega šaljivega dogodka, ki jih v tvoji novinarski karieri gotovo ne manjka,« sem predlagal.

»Seveda jih ni manjkalo. Sredi maja — par let nazaj je bilo — mi je nepričakovano zmanjkalo slikovnega materiala. V uredništvu so zahtevali, naj prinesem kaj razpoložljivega. Ker nisem uspel pravočasno najti primernega motiva, sem se izmazal s posnetkom narcisnega polja. Reš smo ga objavili. Spodaj je pisalo: 'Na Golici že rastejo narcise.' Urednikova soproga, ljubiteljica rož, je videla fotografijo ter pregovorila moža, da so naslednjo nedeljo odrinili ponje. Toda glej, smolo! Namesto mehke bele preproge je šefa dočakal pust, oguljen travnik. Spričo slabega vremena so narcise zamudile in ostale predolgo v zemlji. Si lahko predstavljate nevihto v ponedeljek zjutraj?«

Lanj je Perdan službeno prisostvoval hokejski tekmi Olimpija — Jesenice v Ljubljani. Jeseničani so zabili gof in navdušen funkcionar si ni mogel kaj, da ne bi zraven stoječemu fotoreporterju Glasu nedej klobuk ter ga zalučal na ledeno ploskev. Ekipi sta korektno prekinili igro ter »žrtvi« vrnili pokrivalo.

»In kaj svetuješ zelencu, ki je, denimo, ravnokar zadržal med časnikarje?« želim zvedeti.

»Hm, hm,« se je zamislil, potlej pa nadaljeval v hudomušnem tonu: »Pazljivo naj preučuje predstojnike. Veš, uredniki so pravzaprav čisto navadni ljudje, polni kapric in muh. Če je 'glavni', recimo, strasten gobar, priporočam članke o gobah, o nabiranju, sušenju in shranjevanju jurčkov, sivk, lisičk itd. Če hodi v hribe, velja pisati o planinstvu, o napornih vzponih in prekrasnem razgledu. Članki bodo zagledali luč sveta v prvi prihodnji številki in poleg tega ostali nedotaknjeni.«

Hvala, France. Ze razmišljam, kako bi nasvet čim boljje izkoristil.

I. Guzelj

Radovljiška tržnica

Divji lovec je bila ženska

»Lovski čuvaj Martin Jenko ima že 42 let delovne dobe pa še ne misli na upokojitve

Lovski čuvaj Martin Jenko je bil 11. novembra 1948. leta na rednem obhodu po svojem revirju. Le kakšna bo letošnja zima, je razmišljal Martin in pri tem mislim na ubogo divjad, ki v zimskih dneh tako težko pride do hrane. Vrhove planin je namreč pobelil sneg.

Rahel šum v pobočju je pritegnil lovčev pozornost. Glej ga spaka, kaj pa je to? si je mislil Martin, ko je zagledal žensko, ki se je pravkar pripravljala, da bi ustrelila gamsa. Dobro je videl, da ima ženska v rokah vojaško puško mavzerico. »Hej, kdo pa si?« je zaklical Martin, »ali imaš dovoljenje.« Gams je odskočil, ženska pa je puško hitro namerila v lovskega čuvaja in ustrelila. Ta pa ne pozna šale, si je mislil Martin, ko je krogla zaživgala mimo njegove glave. Hitro se je vrgel v zavetje in začel streljati na neznanke v pobočju. Po drugem strelu je ženska skočila v plaz in začela bežati, Martin pa za njo. Spotoma je opazil, da pred njim beži moški, oblečen v žensko. Ker je ni dohitel, je odšel na postajo

milice in zadevo prijavil. Na kraju dogodka so po sledovih opazili, da je bil divji lovec ranjen. Kdo pa je to bil, niso ugotovili.

Nekaj let pozneje je Martinov sin v planini prevažal les. Spotoma sreča gozdnega delavca, ki je bil očitno pijan. »S tvojim očetom imam pa obračun,« reče, »ne bo več streljal name.«

To pa ni bilo edino Martinovo srečanje z divjimi lovci. Kmalu po vojni je na Dolgi njivi za Krvavcem srečal dva maskirana divja lovca, Martin je izza skale zaklical, naj se mu brez orožja približata. Eden je začel takoj bežati, drugi pa je streljal na Martina. Mnogo let pozneje je eden od teh dveh v gostilni Majdič v Preddvoru priznal, da je bežal pred lovskim čuvajem.

Lovski čuvaj Martin Jenko, star 68 let, je doma iz Pšate. Tudi njegov oče je bil lovski čuvaj pri graščini Strmole v Cerkljah.

»Ze kot 16-letni fant sem hodil z očetom po lovskem revirju. Izučil sem se za tesarja, pa sem to obrt takoj opustil, ker so me privlačile

planine. Zaprisežen lovec sem od 1928. izpit za lovskega čuvaja pa sem opravil 1932. leta v Kranju. Pred vojno smo lovski čuvaji prisegali na sodišču v Kranju.

V lovski družini Kamnik so bili nekoč samo bogatejši ljudje. Kot lovski čuvaj te družine sem mesečno zaslužil 500 din in vsako leto eno obleko.

1936. leta je graščino Strmol kupil Hribar, ki je bil lastnik tovarne Sumi v Ljubljani in delničar pri železnici. Hribar mi je mesečno plačal 950 din, poleg tega pa še lovske obleke in obutev. Kadar so šli na lov, sem za Hribarja in drugo gospodo v planine nosil težke nahrbtnike hrane, nazaj pa divjad.«

CE ŽENA USTRELI SRNJAKA

Nekoč je šla Hribarjeva žena sama z menoj na lov. Ustrelila je srnjaka, potem pa je vsa zadovoljna rekla, naj se usedeva in malcava. Po malici sem odšel po srnjaka, pa ga že ni bilo, ker je, čeprav ustreljen, pobegnil.

Od 1945. leta sem bil lovski čuvaj Zavoda za gojitev divjadi Karavanke, ki je imel sedež v Preddvoru, 1961. leta pa se je z združitvijo Karavank in Kamniške Bistrice ustanovilo novo podjetje Zavod za gojitev divjadi Kozorog s sedežem v Kamniku.«

»Ali vas leta ne motijo pri napornem delu?« sem posegel v pripovedovanje sogovornika.

»Star sem 68 let in imam 42 let priznane delovne dobe, v pokoj pa ne grem vse dotlej, dokler bom lahko hodil. V hoji se še mladih ne ustrašim. Sprašujete me, koliko sem sam uplenil divjadi. Zdrave divjadi zelo malo.

Na službenem pohodu po planinskih stezah sem marsikaj doživel. Nekoč me je na planini Križe pri Krvavcu odnesel plaz 200 metrov daleč, a me je plaz vedno znova dvigal na površje, tako da sem ostal živ, pod snegom sta ostala le palica in klub.«

»Povejte nam še kaj iz vašega revirja.«

»Moj lovski revir na področju Cerklj lahko obhodim v dveh urah. Na tem nižinskem območju se zadržuje 75 srnjadi in zelo veliko fazanov. V Cerkljah je fazanerija Zavoda za gojitev divjadi Kozorog in samo v okolico Cerklj vsako leto spustimo v naravo 2000 do 3000 fazanov, starih od 8 do 10 tednov. Letos so lovci v mojem revirju uplenili okrog 2000 fazanov in prek 30 srnjadi. Največ lovcem je bilo Italijanov. So primeri, da ta ali oni italijanski lovec na dan upleni 20 do 30 fazanov in jih odpelje v Italijo. Za odstrel enega fazana plačajo 4 dolarje. Lovni turizem na področju Zavoda Kozorog se vedno bolj uveljavlja tudi zunaj naših meja. Pridobili smo si ugled tako pri domačih kot tujih lovčih-turistih.«

J. Vidic

(POGLEJTE 25. STRAN)

Za reševalce nagradne križanke razpisuje uredništvo Glasa 10 nagrad, in sicer:

1. nagrada	200 din
2.—3. nagrada	100 din
4.—10. nagrada	50 din

Rešitve pošljite v uredništvo Glasa, Kranj, Trg revolucije 1 do vstevši 11. januarja 1971, in sicer vsako v svojem ovitku z oznako: NAGRADNA KRIŽANKA. Izid zrebanja bomo objavili v sredo, 13. januarja 1971. Zelimo vam veliko uspeha pri reševanju.

— Dragi gostje, takoj ko pridete čez savski most, boste zagledali stari Kranj

Gozdno gospodarstvo Bled

Vsem delovnim ljudem in poslovnim partnerjem želi srečno novo leto 1971
Delovna skupnost gozdnega gospodarstva Bled

vezenine
BLED

Vsem delovnim ljudem iskreno čestitamo
za novo leto 1971
Kolektiv tovarne čipk, vezenin in konfekcije

Občinski odbor rdačega
križa Radovljica želi
vsem svojim članom, akti-
vistom in krvodajalcem
srečno novo leto

*Podružnica telesnih
invalidov
Kranj*

*želi svojim članom
in vsem invalidom v letu
1971 srečno in zadovoljno
novo leto*

*Vsem telesnim in delov-
nim invalidom želi srečno
in uspešno, predvsem pa
zdravo novo leto 1971*

*Medobčinsko društvo
telesnih invalidov za
Gorenjsko*

**Splošno
gradbeno
podjetje
Tržič**

gradi vse vrste poslopij. Delo opravi strokovno in v zadovoljstvo inve-
stitorjev.

Vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem želimo srečno in uspeha
polno novo leto 1971.

KOMPAS

JUGOSLAVIJA

želi vsem delovnim
ljudem Gorenjske
srečno in uspehov
polno novo leto 1971

Vse turistične in gostinske storitve vam nudijo in priporočajo posloval-
nice:

Kranj, Bled, Jesenice, Garni hotel Bled, restavracija in poslovalnica Ko-
rensko sedlo, restavracija, poslovalnica Ljubelj, motel Kranjska gora in
hotel Stane Zagar Bohinj

MURHA LESCE

Prodaja v svojih poslovalnicah

v Lescah, Radovljici, na Bledu in Jese-
nicah:

— pohištvo vseh vrst — gospodinjke
stroje — gradbeni material — tekstilno
blago — avtogume — špecerijsko blago
itd.

Cenjenim odjemalcem in poslovnim prijateljem želimo srečno novo leto 1971

Za novega leta na delovnem mestu

Čarinič Dušan SMID se je še dolgo spominjal lanske noveletni noči, ki jo je preživel v službi na mednarodnem mejnem prehodu Jezerško. Sicer pa naj se nam najprej predstavil 21 let je letos praznoval, končal je strojni oddelek srednje tehniške šole. V početniškem delu se je seznanil z mejno službo kot miličnik, pa mu je prirasla k sreči in se je odločil, da službenega mesta ne bo menjal. No, zamenjal je vseeno: modro uniformo z zeleno, mejni prehod Ljubelj pa z Jezerškim. Izredno študira sedaj sociologijo, drugo leto namerava vpisati še tehniko-strojništvo. Njegov hobi je filmska kamera, s prijateljem ustvarjata igrane kratkometražne filme in dosega zvezne in mednarodne uspehe. Morda še to: Prestal je težko operacijo pri slovenskem De Bakeyu — dr. Košaku in je danes zdrav kot še nikoli.

Lansko noveletno noč je prebil v službi. Sicer je veliko poklicev, v katerih morajo delavci ostati na delovnem mestu tudi na Silvestrovo, ni pa med njimi toliko takšnih, da zdržiš na delovnem mestu kar 96 ur, kolikor jih je to pot on. Jezerškanski prehod ni eden najbolj prometnih. Je bolj rezerva za tiste zimske dni, ko sta Ljubelj in Podkoren neprevozna. Sicer pa se tu odvija le skromen ma-lobnojni promet.

Tudi ob letu osorej je bilo tako. Snega je sicer ležalo pol metra, toda zadnjega potnika v letu 1969 je Dušan odpravil že zgodaj zvečer. Potem pa se je začela dolga zimska noč. Ze tretja zaporedna noč (in dan seveda!) v službi. Ko sta si z mejnim miličnikom, tovarišem v samoti, zavezela »srečno 70.«, je Dušan odšel večerjat v bližnji lokal, kjer je bilo veselo, kot je lahko samo na novega leta dan. Premražen se je carinič zatekel k topli peči in zadremal. Ko je po pol ure povečerjal in odšel nazaj k mejnim rampam, prav gotovo ni pričakoval, da ga bo ta rahla dremavica (pri neprekinjeni večdnevni službi imajo carinski uslužbenci pravico do vmesnega 8-urnega počitka) stala zagovor pred predstojniki. Veselo razpoloženi Jezerškani so si pač težko predstavljali, da bi bil kdo to noč lahko utrujen zaradi česa drugega kot morda preveč intenzivnega praznovanja. Zato se je drugi dan slišalo po celem kraju: »Sinoči se ga je pa naš carinič nasekal!«

No, danes se Dušan nanje ne hudi več. Letos ga tudi ne bo več tja: do novega leta je svoje obveznosti opravil. Letos bo na tej ozamli tani to let praznoval v službi drug par.

Na postaji mejne milice na Jesenicah v teh dneh, ko se na tisoče naših državljanov, zaposlenih v tujini, vrača domov, ne poznajo miru, ne počitka. Potnikov je toliko, da so morali jeseniški miličniki poklicati na pomoč tovaršne iz nekaterih drugih slovenskih obmejnih postaj. Kljub temu so trije, ki so bili lani na silvestrsko noč na delovnem mestu, ugodili naši prošnji in povedali, kakšna je bila noč na jeseniški železniški postaji.

Naš prvi sogovornik je bil Nikola MANDŽIĆ, miličnik kontrolor. Doma je iz Rogatica v socialistični republiki Bosni in Hercegovini, miličnik pa je 13 let. Poročen je že 10 let in ima sin in hčerko. Tudi žena je zaposlena. Takole je pripovedoval: »Zadnje silvestrsko noč sem preživel na vlak. Prometa ni

bilo veliko, približno toliko, kot na običajni dan. Ko sem kontroliral vlak, smo si s potniki zavezeli srečno in uspešno novo leto. No, pa tudi kozarček ali dva smo ga popili. Na takšen dan ne gre drugače, posebno, če je na vlak resnično praznično razpoloženje.

Računam, da bom delal tudi letos. Nič hudega ni to. Vseeno pa želim, da bi bilo ponoči manj vlakov in da bi tudi nam kdo prinesel skromno darilo.«

Srečko NABRNIK je v mejni službi polnih 17 let. Pravi, da ne ve natančno, koliko silvestrskih noči je že delal. Tudi lani bi ga doletela ista »usoda«, vendar je bil v bolniški. Ponavadi ga decembra in januarja »obišče« išias. Kljub temu nam je povedal nekaj spominov na pretekle noveletne noči.

»Na silvestrsko noč ponavadi ni veliko prometa. Na železniški postaji je mir. Oprava imamo le z ljudmi, ki so preveč pogledali v kozarec. Seveda ne moremo mimo obveznega srečanja z železničarji, z avstrijskimi obmejnimi organi in železničarji iz sosednje države. Prisrčno si zavezemo srečno novo leto. Tudi darila si izmenjamo.«

Srečko nam je še zaupal, da v dneh pred novim letom pregledajo dnevno 30 do 40 posebnih vlakov, polnih naših delavcev, ki so zaposleni v tujini. Njihov prevoz je letos urejen veliko boljše kot lani. Sogovornik nam je povedal tudi svojo noveletno željo: »Želim, da bi bil zdrav in da bi bilo manj nočne službe...«

Za razgovor smo zaprosili tudi pomočnika komandirja

postaje mejne milice na Jesenicah Franca BRATUŽA. 24 let je že miličnik, od tega poldrugo leto na postaji mejne milice na Jesenicah. Prej je bil v Kranjski gori. »Nikdar na novo leto še nisem bil prost, saj veste, v Kranjski gori so na Silvestrovo različni ljudje iz raznih krajev. Zato moraš biti buden. Lahko vam povem, da v lokalih, kjer so rezervacije, izgrediv ni. Drugače je v lokalih, kjer tega ni. Tam se ljudje hitreje menjajo in prihaja zato pogosto, posebno proti jutru, do izgrediv in sporov.«

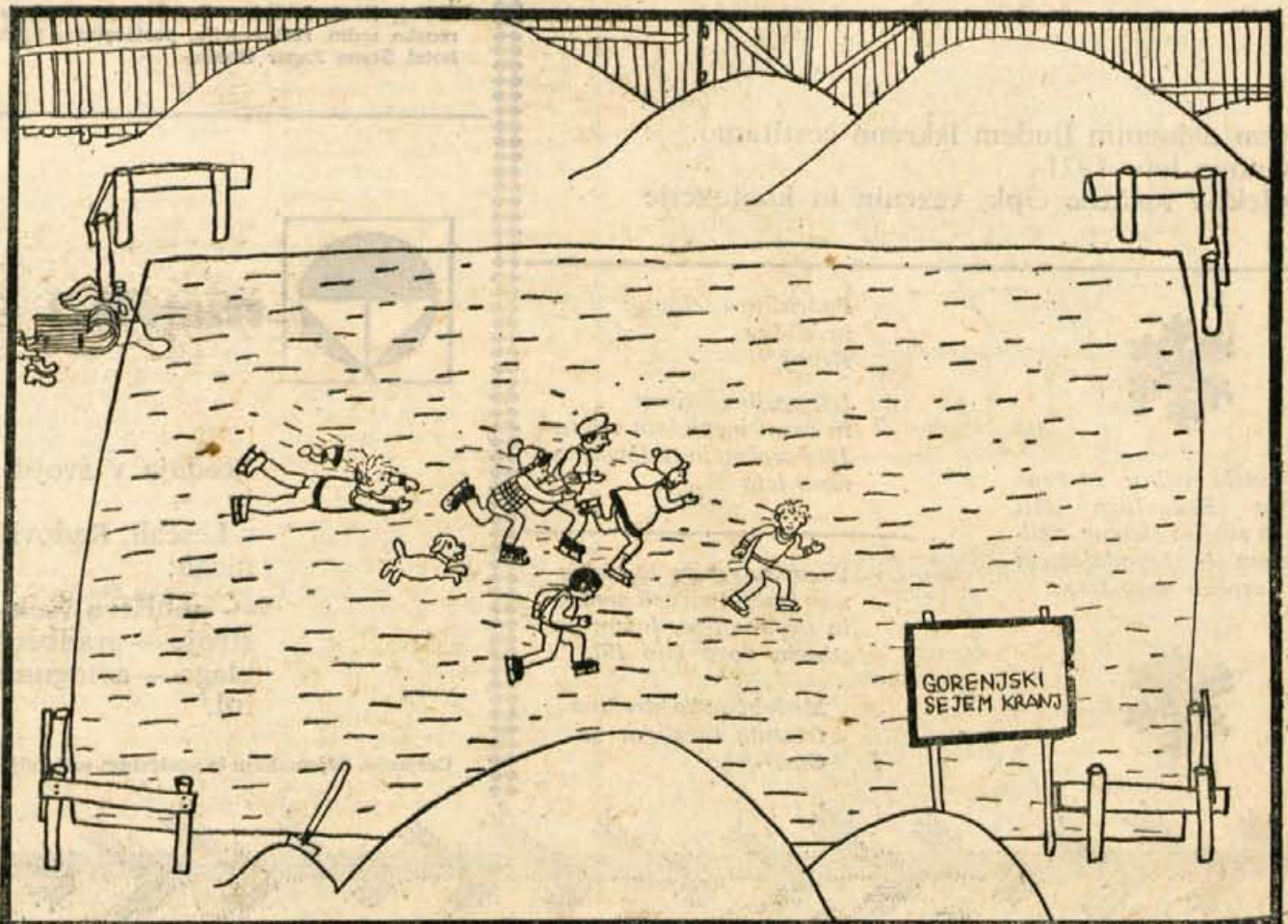
Tovariš Bratuž je nadaljeval: »Tudi takrat, ko smo na Silvestrovo v službi, miličniki proslavimo novo leto. Običajno se dan prej dobimo na skupnem kosilu, ker se potem do 1. januarja le redko vidimo...«

In kako je videti jeseniška železniška postaja na noveletno jutro?

»V glavnem je mir. Najpogosteje pa se dogaja, da se občani, ki so se ga preveč nabrali, zaldejo na napačne vlake in potujejo recimo namesto v Ljubljano, v Bohinj...«

Dragi sogovorniki, miličniki postaje mejne milice na Jesenicah, V imenu bralcev vam želimo srečno in uspešno novo leto 1971!

J. Košnjek

srečno
19

uspešno
71

**ZIVILNA
KCRANJU**

»Preklicujem, obveščam, kupim, prodam...«

Pred časom je naše uredništvo sklenilo izvesti anketo, ki naj bi zajela nekaj sto naročnikov in s katero smo želeli ugotoviti, kaj ljudje v Glasu najraje preberejo. Rezultat je bil presenetljiv: na vrhu lestvice priljubljenosti so se znašli mali oglasi. Brez šale. Nobena druga rubrika, noben uvodnik, komentar, humoreska in reportaža jih ni mogla izpodrinuti. Zakaj? Zato, ker je v suhoparnih sporočilih, ki bodisi ponujajo, bodisi obveščajo, preklicujejo, sprašujejo, vabijo ali pozivajo, skritih nešteto drobnih zanimivosti. Kdor zna razmišljati, kdor razume govorico črk, bo iz skopih stavkov izluščil poplavo zgodbic, cel kup šaljivih, zabavnih, a tudi grotesknh, žalostnih in neumnih štorij. Hoteč nekoliko поблиže spoznati pisce drobcev, ki, opiljeni ter razvrščeni v stolpce, sestavljajo pisan mozaik ocvirkov, sem se lepega dne povabil v glasni oddelek. Namestili so me za sprejemno mizo in rekli, da si moram na deti resen, neprizadet izraz. Ubogal sem ter čakal.

● Navali narod na prašiče

Najprej je slabo kazalo. Prve stranke so namreč prišle šele ob 9. uri. Toda potlej tok državljanov tja do zgodnjega popoldneva ni več usahnil.

»Dober dan. Ali pri vas lahko naročim članek?«
»Članek? Oglas mislite, kaj ne?«

»Ja, saj res, oglas. Napišite, da prodajam prašiča, otroški voziček, radio in bojler!«
In smo napisali. Možaka sem že nameraval vprašati, zakaj bi se rad znebil naštetih reči, a sem raje molčal. Referente presneto malo brigajo vzroki, ki posameznika pripeljejo k njim. Važno je samo, da naročnik plača. Torej ostanem lepo tiho.

»Bog dej! V sobotnem Glasu bi želel objaviti naslednje: prodam šest pujskov. Cena ugodna.«

Začenja me grabiti jeza. Mar bodo zamaščeni štirinožci edina zanimivost prihodnje številke?

»Prodajam dva prašiča, zrela za zakol. Ponudbe pod...«

»Kdo bi kupil ročno žago in dobro pitano svinjo?«

K vragu vse skupaj! Kolone imam sicer rad, ampak samo pečene.

»Klanjam se! Prodajam traktor...«

»...in debelega merjasca, kajne? mi je ušlo.«

»Merjasca? Kje pa! Pred dvema dneva smo ga zaklali.«

njeni možakar. Malce nerodno mu je.

»Eeee, en tekst bi oddal,« ponuja zapečateno kuverto.

»Koliko besed?« vpraša vsega vajena kolegica Ivanka.

»Ne vem!«

»No, bomo že prešteli,« reče in razgrne pisanje. Stopim bliže, poškilim navzdol in berem:

'Sem sam, vedno trezen, nikdar srečen, ženo iščem, penzijo dobro vlečem.'

Zenitna ponudba v verzih! Zanimivo. Pridite, moške družbe željne rožice! Fant ni slab. V zgodnjo jesen leze, ampak energije mu očitno ne manjka. Le spretno roko potrebuje, roko, ki bo znala solidneje pritisniti gumbe njegovega sukniča, zlikati hlače, osnažiti čevlje, izbrati primernejšo, bolj umirjeno kravato, poškrbiti ovratnik...

Kmalu zatem vstopi mlad oficir, poročnik po činu. Pristni dialekt izdaja Primorca.

»Sobico iščem. Ali je kaj ponudb?« brž preide k stvari.

»So. Toda lastniki vzamejo le ženske,« pove Ivanka.

Krasno! Veste, ne poizvedujem zase. Namesto zarochenke sem prišel. Preselila

se bo v Kranj, vendar nima kam iti. Je prostor ogrevan?«

»Ogrevan in s posebnim vhodom,« rahlo zlobno posežem vmes. Ni opazil osti. Dala sva mu naslov in odhitel je kot furija.

● Preklicujem...

V naslednji uri smo sprejeli kakih deset obvestil, ki so vsebovale besedico »kupim«, »zamenjam« ali »prodajam«. Najbolj posrečen je bil oglas, v katerem razžalščena kmetica »zaradi smrti moža prodaja bika«. Rubriko »Ostalo« sta popestrila dva zastavna Kranjca; prvi je 'izgubil' dolge modre hlače, medtem ko drugi prosi poštenega najditelja, naj proti nagradi vrne pobeglo avtomobilsko kolo.

Sila mrk, ogorčen izraz sem zasledil na obličju človeka, ki daje javnosti vedeti, da bo sodno preganjal slehernega predrzneža, katerega noge bi v bodoče poskusile uporabiti bližnjico čez njegov travnik. Sosedje, pazite!

»Preklicujem nespodobne izraze, ki sem jih izrekla znanki Miheli Oblateni, in se ji javno opravičujem.«

Ze glas avtorice gornjega oznanila je pričal, da babnica nadvse ljubi sočne prepire. Nizki, odsekani toni so nam silovito zatresli bobniče. Kako šele mora grmeti, kadar je razjarjenal, Ubogi sorodniki, uboga Mihela!

'Tok, tok!' Vrata bi skoraj odletela s tečajev.

»Noter!« zakričimo.

Pisarna je hipoma polna, kajti hrust, ki vdre vanjo, meri najmanj 195 cm v višino in nič dosti manj prek ramen.

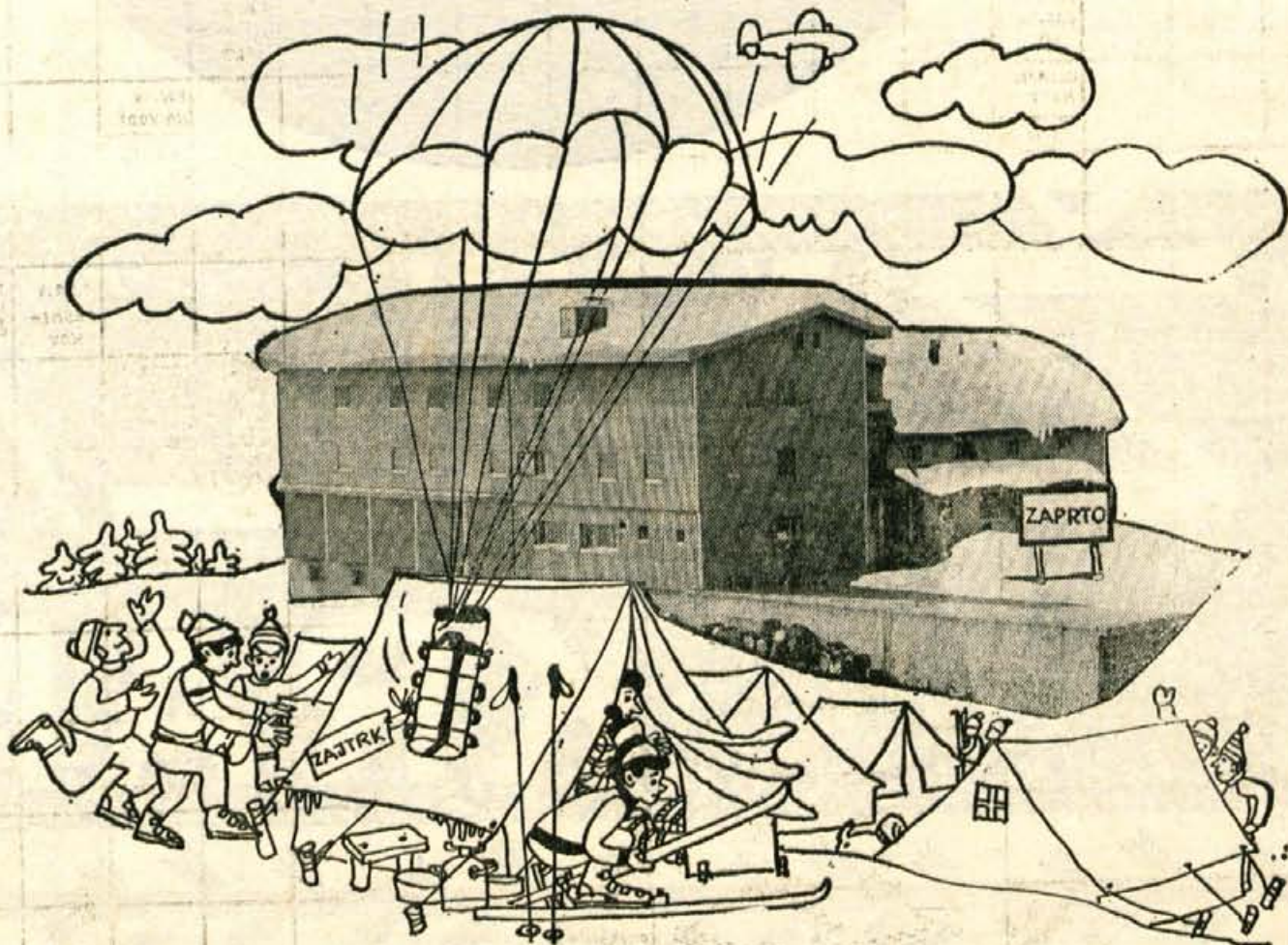
»Kaj bo dobrega?«

»Prosim, če mi lahko sestavite oglas, da vabim kakšno prijetno, svobodno dekle, staro okrog 25 let, na skupno silvestrovanje. Stroške krkljem jaz,« je zdrdral in nerodno mečkal robove širokokrajnega klobuka.

Sestavili smo zabeljen ljubezenski poziv, ob katerem bi celo Claudii Cardinale zavrela kri. Orjak je zadovoljno prikimal, plačal in odšel. Ako reklamno geslo 'Oglas v Glasu — zanesljiv uspeh', drži, čakajo neko punco v četrtek ponoči strašni napori.

Končati bo treba. Ne vzemite reportaže pretirano resno. Osebe, besedila objav in izdajalske podrobnosti smo temeljito pomešali ter zabrisali, tako da zajamčena anonimnost ni kršena. Le osnovne značilnosti — vzdušje, vedenje, prikupne nerodnosti, zadrega prišlekov — so ostale. Zato prav nič ne tvegajte, če v letu 1971 svoje zahteve, vprašanja, ponudbe in tihe želje znova sporočite svetu prek časnika Glas.

I. Guzelj

● Osamljeni vitez

Okrog poldneva jo primaha starejši, sivolasi, dobro ohra-

ELEKTRO KRANJ

Cesta JLA 6

s svojimi delovnimi enotami

DISTRIBUTIVNA ENOTA KRANJ
DISTRIBUTIVNA ENOTA ZIROVNICA
PROIZVODNA ENOTA KRANJ
IN UPRAVA

željlo srečno in uspešno novo leto 1971

Zavarovalnica Sava, PE Kranj

Vsem občanom, zavarovancem in poslovnim prijateljem želimo srečno in uspešno novo leto 1971

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in se priporočamo

Zavarovalnica Sava, PE Kranj

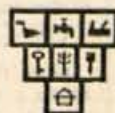
INDUSTRIJA BOMBAŽNIH IZDELKOV

IBI Kranj

želi srečno novo leto 1971

Povsod zahtevajte naše izdelke, ker so kvalitetni in priznani na domačem in tujih tržiščih.

V bogatem asortimentu izdelujemo žakardske dekorativne tkanine za pregrinjala, zavese, prevleke in prte, žakard gradle za žimnice in posteljne damaste v pastelnih barvah.

Servisno podjetje Kranj

TAVCARJEVA 45, TELEFON 21-282

želi vsem svojim prijateljem in delovnim ljudem srečno novo leto 1971
Se naprej se priporoča za sodelovanje z vsemi svojimi dejavnostmi: zidar-
ska, mizar-
ska, vodovodna in instalaterska, kleparska, krov-
ska, ključavni-
čarska, pleskarska, električarska in pečarska.

Gospodinj-
ski biro: šivanje oblačil po meri in pobiranje zank.

Gorenjska lekarna KRANJ

s svojimi enotami:

LEKARNA KRANJ,
LEKARNA SKOFJA LOKA,
LEKARNA TRZIC

in lekarniškimi postajami v Stražišču, Zireh, Gorenji vasi in Železnikih
želi vsem občanom srečno in uspeha polno novo leto 1971.

Tovarna verig

LESCE

pri BLEDU

priporoča svoje izdelke kot vse vrste vijakov, verig in raznih kovaških odkovkov.

Vsem delovnim ljudem, odjemalcem in poslovnim prijateljem želi srečno novo leto 1971 in jim želi veliko delovnih uspehov.

Športnik Jože Turk

»Še nikoli nisem kegljal za denar. Če bi dobil, bi imel občutek, da sem nekoga okradel.« pravi Jože TURK, član kegljaške ekipe kranjskega Triglava, trikratni državni prvak in letošnji najboljši gorenjski športnik.

Naročili so mi, naj za nooletno številko Glasa pripravim razgovor z Jožetom Turkom, znanim gorenjskim kegljačem, članom državne reprezentance in letošnjim državnim prvakom. Zeleli so, naj napišem nekaj besed o skromnem, visokoraslem elektromonterju, ki ga pogosto srečavate na kranjskih ulicah peš ali na kolesu z zavitkom žice okrog krmila. Kdor ga ne pozna, si skoraj ne more zamisliti, da je fant v modri delovni obleki človek, ki je v »potu svojega obraza« 18-krat branil barve naše države, trikrat osvojil najvišji kegljaški naslov pri nas in nešteto krat zmagal na različnih tekmovanjih. Hotel sem napisati besedo, dve o tem skromnem fantu, o Jožetu Turku kot človeku. Ker je kegljanje del njega, pomeni pisati o njem, pisati tudi o kegljanju.

Sedela sva v pisarni kluba na kegljišču. Jože je govoril. Vsaka beseda je bila pretehtana. Bil je tako miren, kot na stezi, pred odločilnim metom, ki odloča o naslovu.

»Rodil sem se 1937. leta v Krtinovcu blizu Stanjela. 1952. leta sem postavil keglje na dvosteznem kegljišču na podstrešju Inteksa. Leto kasneje sem na prvenstvu Kranja prvič tekmoval in prvič v svojem življenju vrgel 200 lučajev. Neverjetno! Postal sem prvak Kranja! Tega še danes ne morem verjeti. Dosegel sem 813 kegljev, kar je bil edini rezultat nad 800. Niti takratni državni reprezentantja Martelanc, Starc, Ambrožič in Debeljak niso podržali toliko. Seveda sem se dva dni pred tekmovanjem včlanil v kegljaški klub Triglav, da sem sploh lahko nastopal. Po tem tekmovanju sem za kranjsko ekipo nastopal le na prijateljskih tekmah, za prvenstvene dvoboje pa nisem prišel v poštev, ker so bili moji tovariši boljši. Takrat sem šele spoznal, da sem imel ob osvajanju naslova prvaka Kranja izredno srečo.«

Jožeta ni bilo treba spraševati. Sam me je vodil po kegljaških stopinjah.

»1954. leta sem branil barve Gorenjske na kegljaškem tekmovanju v Mariboru. Podri sem 782 kegljev, kar da pes nič ne pomeni. Takrat je

bilo obratno, saj sem bil 12. med 36. nastopajočimi.«

Turkova športna pot se je vzpenjala in v zadnjih letih dosegla vrhunec. Osemnajstkrat je branil barve naše državne reprezentance, trikrat (tudi letos) je bil državni prvak. In končno. Bralci Glasa so ga izbrali za letošnjega najboljšega gorenjskega športnika.

»Parkrat sem bil že pri vrhu gorenjske »športne« lestvice, vendar naslova najboljšega nisem pričakoval, ker je kegljanje vedno ob strani ostalih športov. Vesel in presenečen sem hkrati, da sem bil izbran prav letos, ko nisem dosegel svojih najboljših uspehov. Moj največji uspeh je 2. mesto v tekmovanju parov na svetovnem prvenstvu v Linzu 1968. leta. »Metal« sem skupaj s takratnim svetovnim prvakom Miroslavom Steržajem.«

Ko sva bila že precej globoko v kegljaških vodah, sem se spomnil, da vam želim predstaviti Jožeta brez majice, trenirke in copat. 188 centimetrov visok sogovornik me je razumel.

»Zaposlen sem kot elektromonter pri kranjskem Elektro podjetju. Poročen nisem. Vsak dan sem do dveh v službi, v torkih in četrkih popoldan pa imam trening. Ostale popoldneve sem doma v Stražišču, kjer gradim tudi svojo hišo. Tole kegljanje mi pri tem marsikdaj povzroča sitnosti. Toda kaj, pravim. Kegljati zaradi tega še ne mislim nehati, ker hiša lahko počaka. Leto prej all leto kasneje. Cisto vseeno je. No, pozimi imam več prostega časa. Najraje ga prebijem na kegljišču. Za zabavo pa tudi rad šahiram in gledam televizijo, posebno kadar so športni prenosi. Všeč mi je smučanje, hokej, košarka in vaterpolo. Gorenjci imamo sploh najraje hokej in smučanje. Še posebno pa občudujem hrabrost smučarjev skakalcev.«

Jože rad bere časopise. Naročen je na Dnevnik, Glas in TV-15. Redno pa kupuje Pavliha, TT, Delo in cel kup revij. Do zadnje črke jih bere, posebno če vsaj malo »adiše« po športu.

Jože, na Gorenjskem je že veliko avtomatskih kegljišč.

rimi se dobro razumem, zelim jo dobro rezultate.«

Tudi o liku športnika je stekla beseda. Jože ima o tem svoje mnenje. Po njegovem mora biti športnik discipliniran in skromen. Skromen v tem, da se z zmago ne hvali in da zna športno prenesti poraz, kar je najtežje. Najbolj zameri tistim ljudem, ki teh vrlin nimajo in se preveč pehajo za standardom, premalo pa skrbijo za svojo splošno kulturo in rast osebnosti.

Nekje sem slišal, da preveliki ljudje niso primerni za kegljanje. (Jože je visok 188 centimetrov). Ali to drži?

»Pri kegljanju je vseeno, ali si velik ali majhen. Odločilen je talent, vztrajnost in zbranost v zaletu in pri metu. Mogoče samo telovadci potrebujejo več zbranosti.«

Najin pogovor se je stekal. Jože je še povedal, da imata

Cesen in inž. Prion velike možnosti za nastop v državni reprezentanci. Enako želi tudi ostalim »soborcem« na asfaltnih stezah. Zaupal mi je, da bo silvestroval doma pri televizorju in da bi rad v prihodnjem letu dozidal hišo.

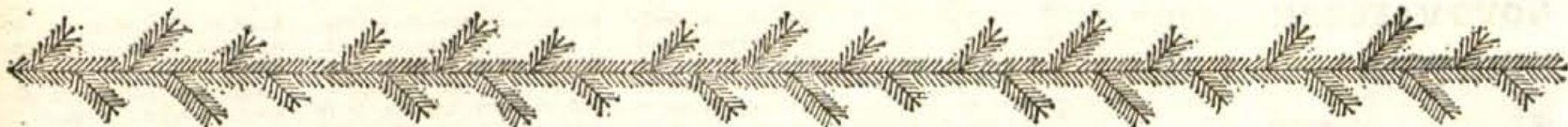
Na kraju še Jožetova iskrena želja:

»Elektru Kranj se najlepše zahvaljujem za razumevanje, saj so mi vedno odobrili izreden plačan dopust, kadar sem odšel na pomembna tekmovanja. Vsem bralcem Glasa pa želim srečno novo leto!«

Hvala Jože, enako tudi tebi in tvojim prijateljem, neumornim kegljačem Triglava. Želimo, da bi leta 1971 dosegli še večje uspehe, na katere bomo ponosni kot doslej!

Pogovor pripravil J. Košnjek

Kolektiv splošnega gradbenega podjetja

PROJEKT Kranj

želi občanom in poslovnim prijateljem srečno in uspeha polno novo leto 1971

**Splošna
vodna
skupnost
Gorenjske**

KRANJ

želi vsem občanom srečno in uspešno novo leto 1971

Izvajamo vodogradbena dela, regulacije vodotokov, obalne protierozijske zaščite, vodnogospodarske objekte, zemeljska dela, strojna in minerska ter druga dela s področja nizkih gradenj.

Kranjske opekarne Kranj

z obrati: BOBOVK, ČESNJEVEK IN STRAZISČE

Nudijo vse vrste zidne in žgane opeke po ugodnih cenah. Vsem delovnim ljudem želijo srečno novo leto 1971.

Dimnikarsko podjetje KRANJ

želi vsem občanom srečno in uspeha polno novo leto 1971

Obrtno podjetje Cerklje

Solidno izvajamo gradbena in mizarska dela.

želi vsem občanom in poslovnim prijateljem ob 20-letnici obstoja podjetja srečno novo leto 1971

Žitopromet Senta,

skladišče KRANJ

TAVCARJEVA 31

želi vsem cenjenim odjemalcem, poslovnim prijateljem in občanom srečno in zadovoljno novo leto 1971

KOLEKTIV PODJETJA

USLUGA Kamnik

KIDRICEVA 36

s poslovnimi enotami uprava, tapetništvo, čevljarstvo, krojaštvo, šiviljstvo in pralnica se priporoča občanom in želi srečno novo leto 1971

Prešernovo gledališče

KRANJ

želi vsem cenjenim abonentom in obiskovalcem srečno novo leto 1971

Prevozniško podjetje Transport

RADOVLJICA

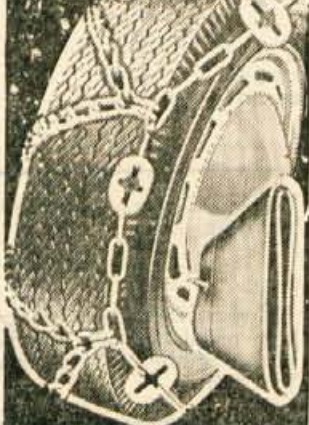
transport

Radovljica

Vsem delovnim ljudem želi srečno novo leto 1971 in še nadalje priporoča svoje storitve.

NOVO VLESCAH

PRODAJA
AVTOPLASCEV
ZRACNIC IN
KVALITETNIH
VERIG

KADAR BO POLEDICA
VOZIMO Z GUMAMI,
OPREMLJENIMI
Z ZEBLJICKI
ALI VERIGAMI

NABIJANJE
ZEBLJICKOV
BREZPLACNA
EKSPRESNA
MONTAZA

CENTRIRANJE
KOLES

LASTNIKI MOTORNH
VOZIL KONTROLIRAJTE
AVTOPLASCE

murha

Casopisu SUPERVEST je slabo kazalo. Naklada je vidno upadala, namesto pohval in spodbudnih misli so se v uredništvu na urednikovi mizi nabirala pisma polna graje in kritike. Z eno besedo, vse je kazalo, da bo časopisu odbila zadnja ura. Le kaj drugega bi lahko pričakovali, če ljudstvo z vsebino časopisa ni več zadovoljno.

Vse to je bilo jasno tudi osebam, ki so ta časopis vidile.

Mihol je bil glavni. Živčno je hodil med mizami gor in dol, napenjal možgane, da je kar pokalo, a pametne in resilne misli ni mogel najti. Le kaj storiti?

Pa je sklical Mihol svoje najbližje sodelavce, da se končno domenijo, ali se časopis da rešiti ali ne in če se da, kako bi šlo to najhitreje. Tako zbrani, so se vrgli na delo.

Kar tako je bilo na začetku prebranih nekaj referatov in šele nato so prišli na glavno točko, kako rešiti svoj obstanek.

Prvi med govorniki je spregovoril: »Zaradi vse večjega števila novih časopisov so nas začeli bralci enostavno spregledovati. Vse kaše, da so drugi časopisi dosti bolj zanimivi, bi rekel privlačni. Če nam je to jasno, potem ne bo težko najti rešitve. Treba je uvesti rubriko, vsaj eno, če ne več, in to tako, ki bo vrgala. Odkrijmo to rubriko in če ne bo šlo drugače, bomo poškilili v sosednji časopis.«

»Bravo!« so zaploskali ostali in že začeli iskati novo uspešno rubriko. Ni bilo dolgo in že so se pojavili prvi predlogi.

»Kaj če bi imeli posebno seksi prilogo, to je sedaj zelo v modi,« je predlagal prvi.

Niso se strinjali. Da je njihov časopis prelesen za take stvari, so rekli. Pa tudi, le kaj bi si ljudje mislili. Tako je ta predlog odpadel. Drugi je predlagal, da bi uvedli horoskop.

»Ah, kje pa,« so menili ostali, »to ni rešitev.«

Potem se je oglasil Andraž: »Tovarišija,« je začel, »poznam veliko ljudi, ki kupujejo časopis samo zaradi rubrike zaupaj se mi. To rubriko bi tudi mi lahko uvedli in prepričan sem, da bi s tem dobili veliko novih bralcev. To pa je tudi naš glavni namen.«

Med navzočimi je zavladala tišina, potem pa je v trenutku izbruhnulo:

»Živio, Andraž! To je rešilo naš misel. Ta rubrika nas bo izvelkla iz vseh težav. Pa si jo zopet pogruntaj, Andraž.«

Tako so menili vsi, navdušeno ploskali in čestitali Andražu za tako dobro pogruntanje. Ko so se umirili, so izbrali kolegij, ki bo to rubriko vodil in, kar je povsem razumljivo, Andraž je bil v tem kolegiju glavni. Ponosno je to dolžnost tudi sprejel.

Takoj so vrgli v objavo sporočilo bralcem, s katerim

so jih obveščali, da bodo uvedli novo rubriko zaupaj se mi in da pričakujejo njihova pisma, v katerih jim bodo odkrili vse svoje težave in probleme, na katere jim bo odgovoril strokovnjak.

To je bila prva poteza in kazalo je, da je bila ideja o rubriki zaupaj se mi res zelo dobra, kajti bralci so se oglasila o uvedbi nove rubrike, zelo razveselili, kar je pokazalo veliko pohvalnih pisem, ki so kar deževala na urednikovo mizo. V naslednjih dneh pa so začela prihajati tudi pisma

vedno razprodan. Se so višali nakladi in blagajna se je polnila, da že dolgo ne tako. Glavni se je zadovoljno hahljaj in hvalil Andraža, ki je imel dela čez glavo in še malo. Na njegovo mizo so namreč romala pisma od vsepovsod, vsa ta pisma pa je bilo treba objaviti in odgovoriti nanje.

Ljudje pa so bili zadovoljni. Ni ga bilo slajšega od branja zaupnih stvari. Celo po kavarnah je šel časopis iz rok v roke, da so lahko vsi vse na lastne oči prebrali, po-

misli in, da je ni mogoče hotel žaliti. — obupana gospodična.

Andraž ji je odgovoril: »Gospodična, nič vas ni mislil žaliti, hotel je povedati samo to, da če ga boste tudi vi kaj dosti gledali, bo tudi vas kmalu vedno več — mislim čez pas.«

Take stvari je začel obravnavati časopis SUPERVEST in sedaj ni bilo več govora o kaki ukinitvi časopisa ali o propadu. Nasprotno, obetala se jim je prihodnost polna uspeha. Kaj je lahko še kaj lepšega za kak časopis kot to, da naklada raste, pa je še vedno razprodan. In to je dosegel list SUPERVEST z Andraževim predlogom o ustanovitvi rubrike zaupaj se mi.

Če ne bi te dni nekaj doživel, bi za konec napisal: »Vsi časopisi, ki so v denarni stiski, naj začnejo z rubriko zaupaj se mi. Uspeh je zagotovljen. Rekel sem, da bi napisal takole, če ne bi nekaj doživel. Takole je bilo: Znančeva stara mati, nekaj čez sedemdeset jih ima, je bila te dni v mestu. Iz cerkve gredoč je videla v izložbi trafike časopis z veliko sliko boga na križu. To bo pa verski list, si je rekla in ga hitro kupila. Zadovoljno se je vrnila domov, se pripravila za branje in odprla časopis na strani 37. Začela je brati: Prav prijetno je kadar me mož sem pa tja takole malo požgečka. Ali on, ko prideva do tistih stvari, prične preklinjati in stokati, da me kar srh spreletava. Strašno je jezen, ker tudi jaz ne počnem tako... Razmišljam o ločitvi. Ali imam prav...?«

Znančeva stara mati se je trikrat pokržala in zastokala: »Ježešta no, saj je bil pappež ja proti ločitvi.«

Užaljeno je odložila časopis in šele tedaj opazila, da to ni verski list, ampak dobro znan tednik. O tem, kako je prišel bog na naslovno stran tega časopisa, ni razmišljala, samo rekla je: »Kaj vse se danes bogu za hrbtom dela.«

STANE KNIFIC

Zaupaj se mi

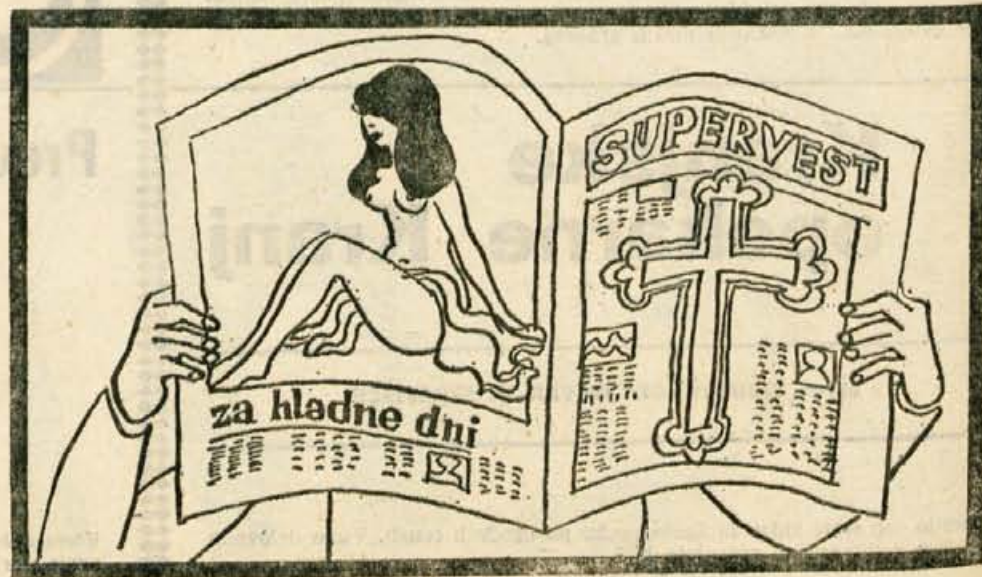
z oznako »za rubriko zaupaj se mi.« S temi pismi se je začelo tudi Andražev pravo delo. Odpiral jih je, jih prebiral in dobro preštudiral, nato pa sestavil odgovor in vse skupaj pripravil za objavo.

Uspeh je bil tako rekoč nad vsemi pričakovanji. Ljudje so številko, v kateri je bila rubrika prvič objavljena, dobesedno razgrabili. Ustavljali so se za vogali in hoteli prebirati žalostno izpoved razočarane Mery, se smejali obupanemu osemdesetletniku, ki ga je moškost nepričakovano pustila na cedilu in še in še je bilo primerov, ki so spravljali ljudi v dobro voljo.

Časopisu SUPERVEST se je naklada povečala, a je bil

tem pa še dolgo komentirali probleme, ki so mučili uboge ljudi, jih napeljevali na misel o sanomoru in kdo bi še vedel kaj vse. Bralci so kar požirali izpoved obupanega profesorja, ki se je zaljubil v svojo učenico, ima pa sicer zelo očetovske namene. Se bolj so bili bralci navdušeni nad Andraževim odgovorom. Napisal je: »Dragi profesor, najbolje bo, da to vašo učenico požgečkate pod brado in ji rečete: »Buc, buc, mucica, a se greva ata pa mamol?« Uspeh je na dlani.

Ali pa tisto, ko je petintridesetletna gospodična spraševala za pojasnilo. Neki fant ji je namreč rekel dobesedno takole: »Punca, bolj te gledam, več me je.« Gospodično je zanimalo, kaj je fant s tem

Vsem delovnim ljudem in
poslovnim prijateljem želi
srečno in uspeha polno
novo leto 1971

**TEKSTILINDUS
KRANJ**

Mesarsko podjetje Jesenice

Vsem delovnim ljudem želi
srečno in uspeha polno novo
leto 1971 ter se priporoča za
nakup mesa in mesnih izdel-
kov v svojih poslovalnicah

Splošno gradbeno podjetje Sava Jesenice

Izvaja visoke, nizke, industrijske, športne in turistične gradnje. Prav tako podjetje gradi stanovanja za trg na področju Jesenic, Kranjske gore in Ljubljane. Ta stanovanja prodaja interesentom, ki imajo lastna sredstva za odkup oz. si jih pridobijo v kreditnih bankah. Interesenti za vse vrste gradenj se lahko informirajo pri podjetju, ki jim kvalitetno in po zmernih cenah zagotavlja uresničitev gradnje od idejnega projekta pa do zaključka gradnje. Obenem želi vsem delovnim ljudem srečno in uspeha polno novo leto 1971.

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE KRANJ

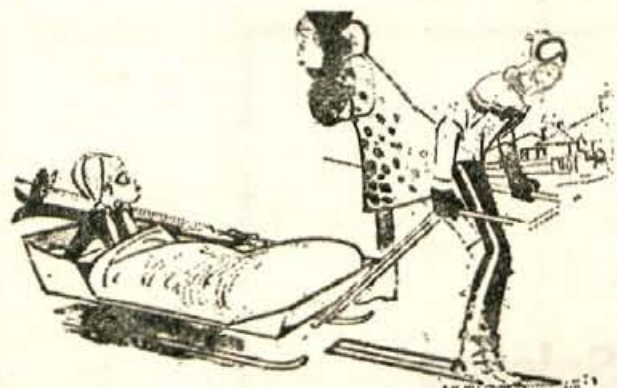
Vsem zavarovancem in poslovnim prijateljem želi srečno in uspešno leto 1971 Komunalni zavod za socialno zavarovanje Kranj z izpostavami na JESENICAH, v RADOVLJICI, SKOFJI LOKI in TRZICU

Mesarsko podjetje Tržič

se priporoča cenjenim odjemalcem tudi v bodoče s svojimi kvalitetnimi izdelki in prvovrstnim svežim mesom vseh vrst po konkurenčnih cenah. V naših poslovalnicah v Tržiču in Kranju boste solidno postreženi.

Vsem delovnim ljudem kolektiv podjetja želi srečno novo leto 1971.

— Nič mi ni, mama, samo naramnica pri hlačah mi je počila!

— Ljubeznega prizora je bilo konec že pred pol ure!

— Danes imaš pa blede prste. Ali se slabo počutiš?

— Zares ne razumem, zakaj stalno čistiš?

Hitro, prehitro jim čas beži,
vse premalo je fantovskih noči,
komaj vroče je bilo poletje,
že pomlad oznani ptičje petje.

3

Jesen in zima po naboru sta bili vse prekratki. Mihec se niti ni utegnil zmeniti s Tinco, kdaj se bosta poročila. Imel je resen namen pred pustom, a je bilo toliko vsega, da ni zmožel.

»Veš kaj,« ji je rekel, »tako, ko se vrnem od vojakov, se vzameva. Saj me boš počakala?«

»Brez skrbi, Zame obstajaš le ti.«

»In le ti zame, Tinca.«

Resnično sta si bila drug drugemu iskreno zvesta.

»Tovariši,« je razlagal Mihec v gostilni, »pravzaprav je imeti še lepše doma deklet kot ženo. Bolj romantično. Ampak biti mora seveda prava.«

Črnuh je živel po starem. Po eni plati se mu je še dobro zdelo, da bo šel spomladi k vojakom, saj bo tako preskrbljen. Po vojaščini si bo že poiskal deklet ali si drugače uredil življenje.

Zolna je večidel jeseni in zime presedel ob peči in razmišljal. V nekaj mesecih se je postaral za več let. Nekaj mu je pravilo, da pri vojakih ne bo skrbne žene, prijetnega domačega kota in še marsikaj, kar je bilo do sedaj zanj vsakdanje. V velikih skrbih je

Črnuh, Mihec Ivan Sivec pa še Zolna

prenehal celo pesniti. Kratko in malo ni znal spraviti iz sebe nobene rime več.

Sneg je že pobralo, ptički so oživelci, trava je ozelenela, ko se je nekega dne v marcu oglasil isti dan pri vseh treh pismonoša. Kot so pričakovali, so dobili poziv k vojakom. Čez dober teden dni so se morali vsi trije javiti v Ljubljani v vojašnici, kjer naj bi jih poslali naprej. Vojaški rok bodo služili v Makedoniji, čisto na jugu države ob grški meji, v Bitoli.

»Ampak ..., ampak, tovariši,« se je hudoval Mihec, »vsaj mesec ali dva bi moral prej vedeti, kdaj moram iti. Le kako naj se v enem tednu poslovim od Tinca.«

Črnuh pa je menil, da bi šel k vojakom kar takoj, vendar mu je Zolna odsvetoval:

»Laško pridejo potlej še po naju.«

Zmenili so se, da bo vse tri odpeljal v Jarše na postajo Jeran. Kaj zato, če mu nekaj dajo. Težkih kovčkov vendar ne bodo nosili tako daleč.

Tri dni pred odhodom k vojakom so se dobili Pri dveh dečkih. Gostilničarka Tončka jim je nanosila kar precej tekočega, a je bilo še premalo. Krojač je sam spravlil vase več litrov, Zolna ne bi bil vreden imena, če ga ne bi popil še več, Črnuh pa tudi ni hotel zaostajati.

Ko so bili že prijetno okrogli, se je Mihec spomnil Tinca.

»Tovariši,« je dejal in pokazal s prstom proti stropu, »imam jo. Vseskozi sem premišljeval, kaj bi podaril Tinci ob svojem odhodu. Zdajle sem se spomnil.«

»Liter cvička morda?« je vprašal Zolna uvidevno.

»Cvička,« je pogledal tudi Črnuh.

»Tovariši, bilo bi premalo izrazito. Oštati ji mora trajno v spominu. Mislim sem, če bi ti,« pri tem je pokazal na Zolno, »če bi ti napisal pesem za mojo Tinco.«

»Presneto!« se je popraskal po glavi Pepe Podlesek, »ne vem, kako bo šlo. Zadnjo zimo sem čisto omagal. Ničesar ne spravim več skupaj.«

»In če bi ti dal za Štefan vina?«

»O, ja, o, ja, takrat pa,« je pohitel Zolna, ker se mu je zdela ponudba več kot odlična. »Bom napisal kar takoj.«

»Jaz pa ti, tovariši, takoj plačam v vinu.«

Krčmarica je na Mihčevo zahtevo prinesla Štefan cvička in ga postavila pred Zolno. Le-ta ga je nekaj takoj izpil, nato pa se je lotil pisanja, saj mu je vino pred njim močno razburilo domišljijo.

Štefan cvička sem dobil,

da bi pesem zate vlil ... je začel.

»Tovariši, ne bo dobro. Biti mora nekaj samo za mojo Tinco. Si razumel?«

Zolna je prikimal. Ravno tedaj je dobil pesniški navdih, ki ga je hitro zlil na papir.

*Ko od tebe bom slovo vzel,
v daljnje, tuje kraje bom odšel,
ostala sama boš doma,
na mene zvesto čakala.*

»Dobro bo,« je bil vesel Mihec. Pesem je prepisal in jo sklenil podariti Tinci, kot da jo je spesnil sam.

»Pesem je tako dobra,« je ugotovil Zolna, »da jo bom še jaz 'moji' dal. Mi bo vsaj kakšen dinar poslala.«

Črnuh pa je rekel, da je ne potrebuje, ker je nima komu dati, če pa bi jo že imel, ne zna pisati in je na istem.

»Se nekaj, tovariši,« je dejal Mihec in vstal. »Na dan našega odhoda moramo biti veseli, nasmejani, vriskati moramo, peti in se sploh pokazati ljudem, da se ne bojimo iti k vojakom; celo nasprotno: videti morajo, da si želimo služiti kralju, ker smo pravi fantje. Ne bi bilo slabo, če bi na predvečer pred odhodom po starem običaju dali na kakšno streho voz ali dva, naložena z gnojem.«

»Tako je,« je zaploskal Zolna, ki ga je imel že dovolj pod kapo.

»Tako, tako,« se je strinjal tudi Črnuh.

»In še to, tovariši. Da ne bomo šli nepravilni v tuje kraje, bom doma, če bom le utegnil, narisal zemljevide naše kraljevine. Vsak od nas bo imel po en izvod in bo med potjo lahko točno vedel, kje je.«

»Pametno,« je rekel Zolna.

»Dobro bi bilo poleg voznika najeti še harmonikarja.«

»Dobro,« je spet pritrdil pesnik.

»Bom vse jaz pripravil,« je ponosno povedal Mihec in pri tem je tudi ostalo.

Tistega večera niso in niso mogli zapustiti gostilne.

V naslednjih dveh dneh so pripravljali kovčke. Mihec ga je dal narediti mizarju. Potrebščine je kupil nove. Zolna si ga je sposodil pri sosedu. Vanj je nametal stare stvari, saj za nove ni imel denarja. Najslabše je bilo s Črnuhom. Ker ni bil pismen, ni vedel, kaj mora vzeti s sabo. Ko so mu Potočani rekli, da mora imeti kovček, je dejal:

»Saj ga ne potrebujem. Vse, kar imam, nosim s seboj.«

»Seveda. In novo obleko boš dobil pri vojakih,« so se posmihali ljudje. Črnuhu pa se je dobro zdelo.

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)
IV. DEL

160

Zorim, sem čutil. Za vas zorim. In kakor je sleherni zorenje bridko in grenko, je v njem vendar velika slast, da se lahko razdajaš drugim, ki so prišli iz tebe na svet. Na to moraš misliti, pa vse tisto fantovsko ali dekliško lažje preboliš z vsemi sanjarijami vred. Tako je življenje. In s tem se je treba sprijazniti. Midva s tvojo materjo sva se kmalu. Morala sva se. In tudi ti se boš morala. Sicer pa je tvoja stvar, kako se boš odločila. Včasih sem ti lahko pomagal, zdaj pa ti, sama veš, ne morem več. Ja, ko bi imel delo, ja... Eh, kdo bi si ob koncu vojske mislil, da bo tako po vsem tistem bogastvu in zaslužku. Zdaj pa? Sama veš. Kaj bi ponavljal...»

Stefi očetove besede niso všeč.
»Sama si vprašala, kaj menim. In tudi sama si se odločila.«

»Ja, odločila sem se. Pojdem. Presenetila ga bom. Naj vidi, da me njegova trma ni ugonobila. Se vedno sem na svojih nogah in bom tudi ostala, pa naj se zgodi karkoli.«

»Domača vrata ti bodo vselej odprta, kakor so ti bila. Če ne kos kruha, si bomo pa delili drobtinice, če ne bo drugače.«

Tako pravi oče, Stefi pa razmišlja, če ni bila pri svoji odločitvi, da odpotuje s Slavkom k Francu, prenagla.

Toda odločila se je.

»Pripravi se! Pojdeval! Kdaj, ti pišem, čim uredim potrebno.«

Tako piše Slavku.

»Srečen sem, mama. Srečen, ker te bom videl in ker bova šla skupaj.«

Tudi ta Slavkov odgovor zori v njenih mislih, da se je odločila prav.

»Samo pripraviti se je treba,« misli zdaj nase, kakšna naj bi prišla po osmih letih ločitve pred moža.

Lepa in lepo oblečena mora biti. V možu mora vzbuditi vtis, da ji je ves čas šlo dobro.

Nekaj podobnega se dogaja z njo kakor takrat, ko je prišla iz Innsbrucka in se je je lotila objestnost, da se bo do Lloydove tiskarne v Trstu popeljala s kočijo. Drugače bo Franc mislil, da jo je prignala stiska.

Sicer pa bo Francu lahko pripravila lepo pridigo.

Ne, Stefi Francove prevare kljub vsemu ne more pozabiti...

5

»Torej boš res šla?«

Rozika opazuje Stefi, kakor da ne more razumeti njene nagle odločitve.

»Ja, v petek,« odgovarja Stefi, ki sedi pri šivalnem stroju in si kroji novo obleko.

»Pripravljaj se kakor kaka nevesta.«

V Rozikinem glasu je kanec nehotene zavisti ali pa podzavestni očitek, da bi Stefi ne bilo treba razsipati denarja za nove stvari.

»Ti čevlji niso bili ravno poceni,« ogleduje čevlje, ki si jih je Stefi kupila v Gorici. »In kakšna žida!« vzklika in si ogleduje svilen perilo.

»Ni tako draga, kakor je videti,« odgovarja Stefi, ne da bi povedala ceno.

»Gospa, zares prava gospa. Ženska v takem perilu! Sleherni moški bi...« Rozika ne dokonča stavka, Stefi pa se nasmehne. »Vsa spremenjena si. Človek bi mislil, da si se vnovič zaljubila.«

»Zaljubila?« ponovi Stefi z narejenim posmehom. v resnici pa se je zadnje dni vedno bolj mudila v mislih pri Francu in vedno bolj čutila, da ji te misli niso neprijetne. Vedno manj so se razbijale ob spominih na Francovo nezvestobo. Naposled one druge ni več. Mrtva je. Nenevarna. V njej se prebujata ženskost, pa tudi preračunljivost, kako bo Franca iznenadila, ga prevzela in očarala z zrelo žensko lepoto, v katero se je zadnje dni razcvetela in ki jo opaža tudi Rozika.

»Lepa si. Deset let mlajša si videti.«

»Daj, no, daj!« jo Stefi zavrača, v resnici pa je zadovoljna, ker je to spremembo na njenem obrazu opazila tudi sestra. Torej ji ogledalo ni lagalo, da je njen obraz vnovič prešinilo nekaj mladostnega, dekliškega.

»In kakšna boš šele v tej obleki. Tudi, ko bi bil zaljubljen v katero drugo, jo bo pri prič pustil...«

»V drugo?« se zdrzne Stefi.

»Misliš, da v teh letih nobene ni imel,« vprašuje Rozika. »Moški je. Tudi ti si se ozirala za Lehmannom in se še vedno dopisuješ z njim.«

»Nič več. Ze dva meseca mu nisem odpisala.«

»Dva meseca?« se nasmehne Rozika brez zle misli. Torej si ga popolnoma pozabila?«

»Pozabila?« Stefi osorno pogleda Roziko. »Nič nisem imela z njim.«

»Pa boš povedala Francu?«

»Zakaj bi mu pravila? Lehmann mi je bil samo prijatelj. Vedel je, da sem poročena.«

»Zaljubljen je bil vate!«

»Zaljubljen, a se je zavedal, da ne bom mogla biti nikoli njegova. Lahko ti pokažem njegove pesmi.«

»Premalo znam nemško, da bi jih razumela.«

»Zbadaš?«

»Ne, le vem, da tudi ti za Lehmana nisi bila neobčutiljiva.«

»Ti pa veš!«

»Vem, sama si pravila. Včasih si bila bolj odkrita.«

»Tudi zdaj sem. Mislim moram na Slavka. Slavko ima rad Franca. Kri njegove krvi je.«

»A zakaj je potem Franc tako brezbrizen do njega in mu ne odpiše?«

»Zakaj? Najbrž je jezen name, ker sem ga zapustila.«

»Ti? Zapustila?« je Rozika noče razumeti.

»Nisem ga čakala do konca vojne v Penzbergu.«

»Pa tudi poizvedovala nisi po vojni o njem,« jo nehoti zbode Rozika, ki ne more verjeti, da bi se Stefi zopet zares zaljubila v Franca. »Slavko ga je iskal. Slavko ga je našel.«

»In Slavko me je pregovoril, da se vračam k njemu.«

»Vračaš, ne da bi mu prej pisala.«

Vinharje in bližnja okolica (5)

Koledniki, berači, krošnjari...

Koledniki so hodili od sv. Treh kraljev pa do pustnega torca. To so bili mladi ljudje, ki so šli okrog bolj za zabavo. Največ pa so koledovali revni družinski očetje, ki so to počeli iz resnične potrebe; koledovati jim je bilo lažje kot prositi. Mar-nične potrebe; koledovati jim je bilo lažje kot prositi. Mar-nično si je v ta namen sposodil star meh, iz katerega pa ni slišati drugega, kot »Siraka pumpadra, siraka pumpadra...«. Takemu koledniku so gospodinjje že med prvo vižo prinesle namenjeni dar, da je bilo take godbe čimprej konec.

Boljši godci — kolednikinam neki prav star mož iz Cabrač pod Blegošem, Klančar so mu rekli. Ta nam je pravil, da je v mlajših letih nekaj časa živel v Davči in kako so bili tam dobri ljudje. Po kakih štiridesetih letih ga je pot spet zanesla tja, da bi pozdravil svoje stare znance, toda tedaj mož ni nikogar več poznal. Bil je razočaran v dno svoje preproste duše. »Mat nebeška,« je rekel, »saj en domači človek kmalu ne bo imel kam stopit, povsod sami tujci...«

Posebno poglavje so bili včasih berači. Bili so vse sorte, stari in mladi, potrebni in ne potrebni pomoči. Mladi brezposelniki so prihajali kar v skupinah, dajali smo jim po 50 par, zelo so se vsi jezili, ko so prišli v promet

kovanci po 25 par in so jih gospodinjje potem kar s temi odrajlale. Starejši in res potrebni so bili domačini; ti so prosili za živež. Zato, da je vedela, kaj naj mu dá, ga je mati vprašala, kaj imate v košu. To je pomenilo isto, kot če bi vprašala, kaj želite. Ko so dobili tak dar, so se dolgo in lepo zahvaljevali: »Bog vam lonaj, bog vam daj srečo in zdravje, da bi bili zdravi ljudje in živina!« Mati pa je rekla: »Bog daj!« Včasih so tudi malce povasovali in ko so odhajali, so še enkrat zaželeli: »Pa srečno in z Bogom ostanite!«, mati pa je rekla: »Tud vi!«

Naša sosedka, pokojna Muthova mati, je nekoč imela smolo, ko je nekega tujega malharja vprašala, kaj ima v žaklju, pa se je ta hudo razjezil in ji vso vsebino iz žaklja stresel na sredo hiše: »Tu imaš, prekleta baba,« je rekel, »pa poglej, če si res kak polcaj!«

Vendar so bili tudi nekateri tujci zelo domači. Poznali so vse ljudi po kranjski deželi, posebno pa seveda gospodinjje, in gorje tisti, ki se je komu od teh zamerila s premajhnim darom ali z neprijazno besedo. Raztrobil jo je čez hribe in doline, kakšna uhrnica je in še kaj hujšega. Prišli so tudi nekateri »gospodje berači:« »Veste,« je rekel tak, »jaz nisem navaden berač, ampak malbulš berač.« Vmes pa so bili tudi zmkavti, zato je bilo treba vedno paziti.

Poleg teh revežev so hodili okrog še razni krošnjari, domači in tuji. Domači so prodajali razno špecerijo in takrat tako osovraženi prikontrabantani saharin. To pa je bilo nevarno, saj so žandarji večkrat obšli vse vasi, in to kar z nasajenimi bajonetmi. Večkrat so koga ujeli, pomagalo pa ni dosti. Takoj, ko so prišli »iz kajhe«, so šli spet na delo. V zameno so nekateri kupovali tudi jajčka, gobe, konjsko žimo ipd.

Najbolj solidne so bile domače ženske, ki so prodajale tekstilno blago. Tega so kupile v Loki ali Kranju po nižji ceni, potem so ga pa nosile čez hribe in doline, dokler ni bil koš prazen. K nam sta prišli največkrat Mlekarica iz Srednje vasi in Povhovska Liza iz Gorenje Dobrave. Prišli pa so tudi bolj od daleč.

Razen tega smo takrat imeli na voljo še veleblagovnico Strmečki iz Celja. Napisal si samo dopisnico, pa so ti brezplačno poslali čudovit cenik v barvah z vrisanimi vsemi življenjskimi potreb-

ščinami, na zahtevo pa še katalog z vzorčki blaga. Zdi se mi, da bi bilo takšno trgovino treba uvesti tudi danes, posebno za stare in invalide, ki sami ne morejo v trgovino.

Potem so včasih hodili po vaseh še Hrvati z najdražjim blagom. Ti so bili goljufi in so znali s svojo zgovornostjo ljudi preslepiti, da so kupili slabo blago za drage denarje. Pa še neki Dalmatinci so hodili z oprtanimi lesenimi zaboji na trebuhu; tudi ti so bili zelo vsiljivi. V odprtih predalčkih so nosili sto različnih predmetov in jih ponujali »na glihanje«, postavili so desetkratno ceno, potem pa popuščali; marsikoga, ki ni poznal blaga, so tako ujeli.

Marija Frlc
(Nadaljevanje)

Živilska industrija Kamnik

Z OBRATOMA ETA KAMNIK IN KVAS MENGES

želi vsem občanom in poslovnim prijateljem srečno novo leto 1971
Proizvaja: gorčico, vloženo povrtino, sadne sirupe in pekovski kvas.

 ENGINEERING
KRANJ, TRG REVOLUCIJE 2/4

vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem želimo srečno in uspeha polno novo leto 1971.

 IZOBRAZEVALNA IN PROIZVAJALNA ORGANIZACIJA
Tekstilni šolski center Kranj

želi

vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem srečno in uspeha polno novo leto 1971.

Nudi kvalitetne storitve barvanja, tiskanja, apretiranja in vse vrste lep-ljivih »centelin« tkanin za konfekcijo

Vsem članom in lastnikom motornih vozil
želi

AVTO-MOTO društvo Kranj

srečno in varno vožnjo v letu 1971

Tovarna elektrotehničnih
in finomehaničnih izdelkov Kranj
v združenem podjetju

ISKRA KRANJ

proizvaja telefonske centrale, telefone, kinoakustične
naprave, števec, stikala, merilne naprave.

Vsem delovnim ljudem želi srečno novo leto 1971 in
veliko delovnih uspehov.

 „Intereuropa“ Koper

filiala Jesenice

filiala Kranj

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem želimo srečno in uspeha polno novo leto 1971 in priporočamo svoje storitve.

Veleželeznina Merkur Kranj

PE Železnina Radovljica

želi vsem kupcem in poslovnim prijateljem srečno novo leto 1971 in se
priporoča za obisk v vseh poslovalnicah v Radovljici, Lescah, na Bledu in
na Jesenicah ter vam nudi:

cement, betonsko železo, apno, heraklit, obložene in teraco ploščice, par-
ket, vrata, vodovodni material, kompletno opremo za kopalnice, opremo
za kuhinje, vse vrste železa in pločevine ter cevi, iverice, foča in panel ter
vezane plošče, pohištvo, okovje, vijake, elektroinstalacijski material, pisar-
niške in računske stroje, steklo, porcelan, posodo, kolesa, mopede in nado-
mestne dele za motorna vozila, barve, laki, vse vrste obutve in drogerijsko
blago. Cene ugodne.

Copov Joža si bo kmalu nadel osmi križ. Če ga kdo vpraša po letih, mu najraje odgovori, da ni star, ampak je že res precej dolgo na svetu. Takšen odgovor sva dobila tudi s fotoreporterjem Francijem, ki je Joža že nekajkrat slikal. Joža ima za vsakogar prijetno domisljico, večkrat pa izreče tudi kakšno pikro, vendar le redko neupravičeno.

»Jezem sem,« je v šali dejal zadnjič, »da s časopisom, v katerem sem namalan, delajo ljudje vse mogoče. Celo zadnjice si brišejo z njim... Ko sem se pred leti odpravil v Vrata, sta me pred hišo srečala dva novinarja in me vprašala, kje stanuje Copov Joža. Sah igra v kavarni, sem jim odgovoril. Seveda sta fanta pretaknila vse jeseniške oštarije, a Joža nikjer. Takrat je bil že gotovo v Vratih pod Triglavom. Kasneje sem slišal, da sta mi pošteno zamerila.«

Zadnje čase je Joža poseben zgovoren in vesel. Srečen, presrečen je, ker je dobil Bloudkovo nagrado. »Ves je iz sebe,« je pripovedovala njegova žena. »Od tistega dne dalje, ko mu je dr. Miha Potočnik to povedal, nima obstanke. Neprestano obuja spomine.« Ko sta prišla z ženo iz Ljubljane, je Joža Bloudkovo priznanje takoj obesil na častno mesto v predsobi, kjer ima že kopico slik in podobnih priznanj. Vendar mu je Bloudkovo najdražje. V teh dneh Joža nima miru. Obiskujejo ga znanci in prijatelji in mu čestitajo. Prišel je tudi pisatelj Tone Svetina, ki bo o njem pisal knjigo.

Kako je sedaj z vašim zdravjem, Joža?

»Pred leti sem nihal med življenjem in smrtjo. Danes je boljše, veliko boljše. Reuma me muči. Nič čudnega, saj so bile dolga leta veje, sneg, toča in dež moja odeja.«

Triglav je vaš najdražji vršac. Kolikokrat ste se povzpeli na njegov vrh?

»Ne vem. Nekaj časa sem vzpone pisal v posebno beležko, ki pa mi je nekoč, med plezanjem, padla v globino. Vem pa, da sem steno preplezal več kot stokrat. Sedaj grem le do Vrat, kamor me zapelejo prijatelji... Oh, ta moja plezalna zgodovina. S štirinajstimi leti sem se lotil planinstva, nekaj let kasneje pa sem skupaj z dr. Jugom opravil prvo plezalno turo. Jug se je 1924. leta ubil v Črnem grabnu. Ta kraj smo preimenovali v Jugovo grapo. Doktorja sem tudi reševal. To je bil moj ognjeni krst. Od takrat dalje pa sem se ob vsakem času in vremenu podal v stene, če je bilo treba človeku rešiti življenje. Bil sem tudi soustanovitelj jeseniške reševalne službe in njen dolgoletni vodja. Če se ozrem nazaj, sem prav v gorah spo-

„Oj, Triglav, moj dom...“

»Ne, sploh nisem star, ampak sem že precej dolgo na svetu,« pravi 77-letni Jeseničan Joža ČOP, veteran slovenskih gornikov, po katerem se imenuje tudi znani skalni steber v severni steni

znal veliko prijateljev in tovarišev v stenah: dr. Tomiška, dr. Miha Potočnika in seveda župnika Aljaža z Dovjega. V Vratih, kjer je bil naš drugi dom, sem vodil tudi plezalno šolo za oficirje.

Bilo je takoj po vojni. Spominim se, da je bil moj najmlajši učenec Janez Lušina — Mali.«

Ob spominu na Aljaža je zajokal in se zasmejal hkrati. »Bil je humorist, strasten

planinec, vendar nasprotnik plezanja, češ da je preveč nevarno. Kadar je zjutraj odšel v Vrata, je naročil kuharici, naj ona bere pete litanije. Ali, če je prišlo dekletko k spovedi, jo je najprej vpra-

šal, če je bila že na Triglavu. Če še ni bila, ji je rekel, naj ji najprej narava da pokoro, šele nato jo bo dal on.«

Joža, ste bili kdaj v smrtni nevarnosti?

»Kmalu po vojni me je neko dekletko prosilo, naj jo peljem na Triglav. Uslišal sem prošnjo lepega dekleta in odrihnila sva. Z nama so šli nekateri moji prijatelji, med njimi tudi dr. Miha Potočnik. Ko smo bili sredi poti, se je dekletko nenadoma pognalo v globino. Če ne bi trenutek prej zabil karabinarja, bi oba strmoglavila. Tako sva pa obvisela na vrvi. Ko smo bili na cilju, je Potočnik dekletko pošteno ozmerjal in ji predlagal, naj se sedaj požene v globino. Dejal ji je še, naj nikar ne spravlja v smrtno nevarnost še drugih zaradi dedca. Puncica je bila namreč nesrečno zaljubljena. Priznala je, da jo je šele sedaj resnično strah in da na samomor ne bo več pomislila...«

Tega, da je 1951. leta predal maršalu Titu v Beogradu prvo štafeto palico z voščili jugoslovanskih planincev, Joža nikoli ne bo pozabil. Palico je najprej s Triglava prinesel v dolino. Nekaj dni pred 25. majem pa je odšel v Beograd, kjer so ga za slovesen trenutek na novo oblekli, in to od glave do pete. Tudi listek so mu dali, na katerem so bile besede, ki bi jih moral Joža povedati Titu. Joža se jih je naučil. Ko se je v lahnem teku približeval maršalu, je besedilo v trenutku pozabil. Sredi mencanja je nenadoma izbruhnilo iz njega: »Dragi maršal, bodi živ in zdrav kot planinski kozel!!« Tito se je prisrčno nasmejal in ga potrepal rekoč: »Dobri in pošteni so ti naši planinci.«

Takšen je bil in je ta naš Joža. Takšen je bil takrat, ko se je z Aljažem srečaval v Vratih, ali takrat, kadar ga je pokojni inž. Stanko Bloudek povabil s seboj v Planico na smuške polete. Takšen je bil 44 let na svojem delovnem mestu v Zelezarni. Takšen je tudi danes, ko se kot otrok veseli Bloudkove nagrade, ki mu jo je poklonila slovenska športna javnost.

Joža, na mnoga leta in srečno, zdravo ter veselo novo leto 1971!!!

J. Košnjek

P. S. Razgovor je bil napisan nekaj dni po tem, ko je Joža Čop prejel Bloudkovo nagrado. Ker smo v uredništvu menili, da bi bil ta zapis primeren za novoletno številko, ga objavljamo danes. Se več domisljic bi lahko napisali, vendar upam, da se boste tudi ob teh prijetno zabavali in nasmejali. Dovoljujem si tudi v vašem imenu, dragi bralci, Jožu čestitati za novo leto in mu zaželeli veliko sreče, zdravja in uspehov.

Kmetijsko živilski kombinat Kranj

z obrati: OLJARICA, MLEKARNA, KLVNI-
CA, KMETIJSTVO, KZ RADOVLJICA IN KO-
MERCIALNI SERVIS želi svojim poslovnim
prijateljem in potrošnikom srečno in zado-
voljno novo leto 1971.

Podjetje za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo Kranj

delovna skupnost Podjetja za stanovanjsko
in komunalno gospodarstvo KRANJ

želi vsem hišnim svetom, delovnim in druž-
benim organizacijam, poslovnim sodelavcem
in vsem občanom uspeha polno novo leto 1971.

Tovarna usnja Kamnik

želi vsem občanom in poslov-
nim prijateljem srečno novo
leto 1971.

Kolektiv Cestnega podjetja v Kranju

želi vsem občanom
srečno 1971. leto

Ljubljanska banka

podružnica
KAMNIK

želi vsem svojim cenjenim
vlagateljem in občanom sreč-
no novo leto 1971.

KOLEKTIV

Zdravstvenega doma

KRANJ

z enotami v KRANJU, SKOF-
JI LOKI in TRZICU želi ob-
čanom srečno 1971. leto.

VINO KRANJ

se vam zahvaljuje za zaupanje in vam želi srečno in uspešno novo leto 1971

Priporoča vam:

vina vseh vrst, pivo Union, domača žganja, likerje, aperitive, sadne sokove,
radensko slatino, naravno oranžado Jaffa, cockto in razne druge alkoholne
in brezalkoholne pijače.

Se posebej obveščamo, da imamo stalno na zalogi ustekleničena vina vseh
uglednejših podjetij z vseh vinorodnih področij Slovenije in Hrvaške.

Obiščite skladišča: KRANJ 21-336, 21-324, 22-257, 22-375; SKOFJA LOKA:
85-324; TRZIC 71-298; LESCE 70-433; KRANJSKA GORA 84-453; BLED 77-315

Tako! Dobili ste zadnjo letošnjo številko Glasa. Še nekaj ur in nastopil bo slovesen trenutek, ko nikdar več ne bomo pisali 1970. Prav je, da v tem simboličnem trenutku vsi skupaj malce postanemo in se zamislimo nad pomembnimi in nepomembnimi dogodki 365 dni. Skušajmo ob polnočni čestitki narediti kratak obračun in zažeti najbližjemu, da se temne strani minulega leta prihodnje leto ne bi ponavljale. — Odkritosrčno priznajmo, da se bodo odprla vrata, ko bomo vsi skupaj postali leto starejši. Tudi tisti, ki morda ne štejejo let ali pa jih celo odštejejo. Sicer pa, čemu takšno simbolično razmišljanje. Pustimo času čas, ker bomo tako kmalu začeli šteti od začetka dneve 1971. leta.

Tudi mi časnikarji in vsi, ki skrbimo, da imate ob sredah in sobotah Glas doma, bomo šteli od začetka. Samo ne dneve, marveč številke Glasa. Od ena do sto.

— — —
Najbrž vsaj približno veste, kako nastane časopis, ki ga dobite vsako sredo in soboto. Toda prav gotovo ne veste, da Glas ne delajo samo časnikarji in dopisniki z urednikom. Med mnogimi je pri Glasu še nekdo, ki je v danem trenutku še kako pomemben, za to, da boste Glas dobili v hišo ali ga kupili v kiosku.

To je Franc Šilar, tiskar, ki v Gorenjskem tisku v Kranju že deseto leto vedno ponoči tiska Glas. Je poročen, doma v Kranju, rodil pa se je pred 31 leti na Bregu ob Savi. Poiskal sem ga prejšnji torek zvečer, ko je pripravljaval vse potrebno, da bo naslednji dan, 23. decembra, izšla še ena od mnogih številke Glasa, ki jih je že natisnil.

razburljiv trenutek. Zamenjati sem moral tiskarja, ki se je poročil. Bilo je treba stiskati 32 strani nekega časnika. Odkrito povedano do takrat še nisem videl toliko strani in groza me je bila, ko sem se lotil dela. Toda vse se je srečno izteklo in časnik je izšel ob določeni uri. Franc Šilar tiska tudi druge časnike: Zelezarja, Iskra in še nekatere. Vendar vse razen Glasa tiska podnevi.

● »Te nočno delo kaj moti in utruja?«

»Sprva me je, po desetih letih pa se človek marsičesa privadi. Saj veš, kako je s tistim: Podplat je koža čez in čez postala. 100 noči na leto za Glas pa pika. Ena manj ali več se prav nič ne pozna.«

100 noči za Glas

Ceprav težko, kajti v desetih letih je postal vsak njegov gib do potankosti preračunan, sem ga zmotil.

● »France, koliko časa potrebuješ, da Glas izide ob določeni uri?«

»Od trenutka, ko so vse strani brez napak pripravljene za tisk oziroma nadaljnji postopek, mine do izida zadnjega izvoda 10 ur. Sedem ur priprava, tri ure pa tiskanje.«

● »Kdaj si se zaposlil v Gorenjskem tisku?«

»Pred 14 leti. Pred tem sem bil nekaj časa zaposlen v IBI Kranj. Tam se nisem najbolje počutil. Delo je bilo napornejše kot tu, pa še grafični poklic me je že dlje časa mikal. Tako sem po prihodu v podjetje napravil grafično šolo in pred desetimi leti sem prvič stopil k rotaciji (stroj za tiskanje časnikov — op. p). Mislim, da je bil takrat to moj najbolj

● »Menda je rotacija, na kateri tiskaš, že precej stara. Se je že kdaj zataknilo?«

»Pri tem poslu je sploh tako, da se lahko kaj zatakne. Pri časopisu pa je sploh kup nepredvidenih dogodkov, tiskan mora biti pa vseeno ob napovedani uri. Spominjam se, da je šlo enkrat pred leti pri nekem časopisu, vendar ne pri Glasu, že prej vse narobe. Nazadnje se je tako mudilo, da sem čisto obupal, če bo časnik izšel. Nesreča pa je hotela, da se je še meni nazadnje stresla ena stran. Hočeš nočeš sem začel zbirati črke in vrstice in stran v treh urah spravil skupaj. Pa ni bilo veliko zamude. Celotno opazili niso, da je bilo kaj narobe.

Se bolj mi je šlo za nohte, takrat pa sem tiskal Glas, ko se je ob enih ponoči pokvaril naš »gepel«. (Tako namreč France pravi rotaciji). Po vsem Kranju sem iskal električarja, da je popravil mo-

tor. Tokrat smo izšli z zamudo. Drugače pa se v zadnjih desetih letih še ni zgodilo, da Glas ne bi izšel.«

● »Ali prebiraš Glas?«

»Seveda ga. Redno vsako številko. Celotno prvi od vseh tisočev bralcev sem, ki ga včasih vsega preberem. Ko rotacija steče in pade prvi izvod v košaro, ga vzamem in prelistam. Če je vse v redu, sedem zraven stroja in berem.«

● »Kaj najraje bereš?«

»Najprej preberem male oglase. Odkar z ženo na Kokrici delava hišo, me najbolj zanima, če ljudje prodajajo kaj takega, kar bi mi prišlo prav pri gradnji. Za tem pa so na vrsti: kronika, malo politike, Zorčevi prispevki itd.«

France pravi, da z ženo komaj čakata, da se bosta vse-

lila v novo stanovanje. Upata, da bo že prihodnje jesen. Zgradila bosta montažno hišo. Za zidano se ni upal in tudi ni mogel odločiti. Pravi, da mora imeti danes človek, ki dela zidano (klasično) hišo precej stricev in dobrih sosedov, da jo kolikor toliko hitro pozida.

● »Kaj pa delaš v prostem času?«

»Ko izide Glas, vedno najprej malo počijem. Potem pa pazim na otroke in kuham. (?) Ja, tudi kuham. Najprej mi ni šlo najbolje od rok, potem pa sem se kar navadil. Saj razumeš, kako je, če žena takrat dela, ko ti nisi v službi...«

● »In kaj si želiš v prihodnjem letu?«

»Moja največja želja je, da bi lahko delal na novi rotaciji. Sedanja je pač prestara. Upam, da se mi bo prihodnje leto ta želja uresniči-

la. Rad pa bi tudi, da bi bil čimprej v svojem domu. Glasu pa seveda želim, da bi še bolj povečal naklado in da bi imeli bralci čimveč zanimivega branja.«

Kar precej sva se zaklepotala in France je že nestrpno pogledoval na uro.

● »Ali bomo jutri izšli?«

»Časa res ni na pretek, vendar bo šlo. Sedaj je že tako pozno, da tudi umreti ni več časa. Vsaj osmrtnice ne moremo več objaviti. Zato lahko še nazdraviva in popijeva vsak en kozarček.«

Posegla sva vsak po svoji oranžadi in si želela srečno. France se je lotil letošnje 98 Glasove noči, jaz pa novega članka.

Vam, ki ste to prebrali, želiva srečno novo leto. Pa čimprej preberite še kaj drugega, saj v Glasu ni samo ta zapis.

A. Zalar

Združeno podjetje Slovenske železarne

ŽELEZARNA JESENICE

Vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in odjemalcem želi srečno in uspeha polno novo leto 1971.

Trgovsko podjetje

Rožca

JESENICE

Vsem cenjenim kupcem in poslovnimi prijateljem želi srečno in uspeha polno novo leto 1971 ter se priporoča za nakup v svojih poslovalnicah.

Srečno in veselo novo leto želi vsem občanom in poslovnim sodelavcem kolektiv trgovskega podjetja

Delikatesa

JESENICE

Obenem vas vabimo na obisk in nakup v naših bogato založenih prodajalnah. Vaše zadovoljstvo, naš uspeh.

Delovni kolektiv
konfekcije

Mladi rod - ZID

KRANJ

želi vsem občanom in poslovnim prijateljem srečno in uspeha polno novo leto 1971 in priporoča svoje kvalitetne izdelke.

Tržiško podjetje
industrijsko kovinske
opreme

TIKO

Tržič

Vsem poslovnim prijateljem in drugim želi srečno in uspeha polno novo leto 1971.

Obenem obveščamo cenjene stranke, da se je Avtooprema Tržič preimenovala v nov slovo TIKO Tržič.

Obrtno podjetje Tržič

se priporoča s svojimi storitvami v mizarski, zidarski, tesarski, tapetniški in slikarski stroki.

Obenem vsem delovnim ljudem želi srečno novo leto 1971

Delovni kolektiv
gostinskega podjetja

Vsem svojim gostom in ostalim želi srečno in uspeha polno novo leto 1971.

Zelenica Tržič

Vabi v bar in vsako soboto na ples

Komunalno podjetje Radovljica

Vsem delovnim ljudem želi srečno novo leto 1971 ter se priporoča.

Knjigoveznica
in tiskarna
Radovljica

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem želi srečno novo leto 1971. Priporoča svoje storitve.

Tržiška tovarna kos in srpov Tržič

nudi prvovrstne kose »Zmaj«, srpe, železne grablje, slamorezno klinje, ki jih izdelujemo po vzorcih.

Posebno obveščamo kmetijske proizvajalce, da izdelujemo vseh vrst nožev za kosilnice, kakor tudi kompletne kose (prute) za kosilnice BCS, ALPINA in ostale. Vse naše izdelke za kmetijske proizvajalce lahko dobite pri Trgovskem podjetju »Agrotehnika« in njenih poslovalnicah, lahko pa jih tudi naročite v našem podjetju.

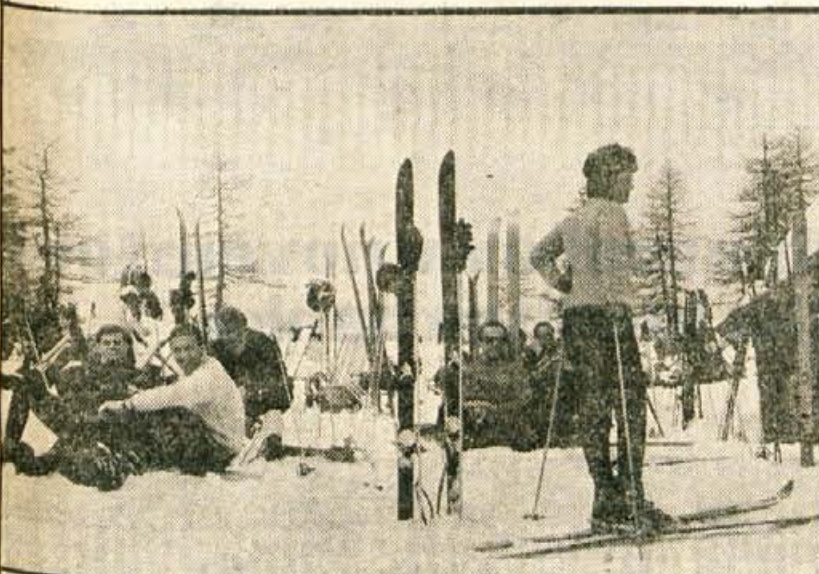
Poleg kmetijskega orodja oskrbujemo potrošnike s kovanim ročnim orodjem: mizarska dleta, pleskarske lopatice, rezila za obličje, zidarske ometače, obrezovalni noži, avto-camp lopate in druge.

Vsi naši izdelki so znani na jugoslovanskem in tujem trgu.

Zahtevajte kvalitetne izdelke naše proizvodnje.

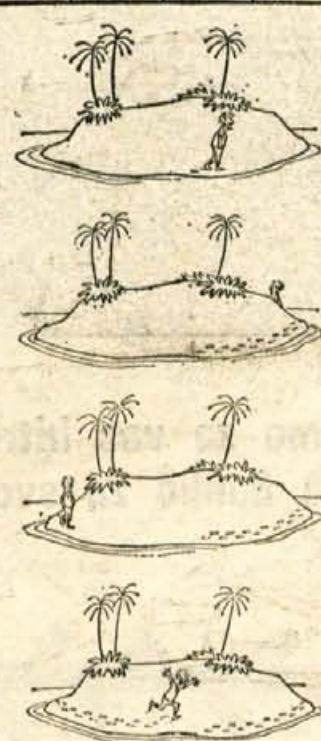
Obenem želimo vsem delovnim ljudem srečno in uspešno novo leto 1971.

	PRŠNI KOŠ	ELEKTA. IZOKLKI	BOJČEVA	EPOS	KOOR JE ZADOVOLJEN	ODISEJ, DOMOVINA	STARO-SLOVAN. ČRKA	PISANE PAPIRE
REZA								
KBOA ZA SEDETUO DEZELO								
GROBO DOMAČE SUKNO				ULAQA				
AMPER		MALAJ. BLAZNOST					MATI BOQOV	NAVIHANEČI RTIČ
KOTOR		RACA						
VULKAN SICILIE			KRAJ V ZDA (MICHIGAN)					

VOLT	PATER ITAL. PISATELJ (PIETRO)	MUSLI-MANSKO M. IME	AIMSKA 5	SPLETEK	NOVICA ORIENT. MERA																
BREZ OVINKOV										VOHUN											
ČERT				AVANS. PREDUJEM																KRAJ V NEVADI ZDA	KAMNITA QMOTA
DEL DREVEŠA				OBATNIK DELO						ČEŠKA PRITA-DILNKA	ZAIMEK SUHE BARVE									VAANOST, SVET ZVEZDNICA	
ETILNI ALKOHOL					POLMER LETENJE			ZABUBEK													
BANKA			ŠIROKO OGRINJALO																		
BRAND NEBŮT-VOS			UGLAJENOST																		
GRŠKI BOG VETROV			PAMET			ETUI				SEKI-AANJE	RAVNA STREHA TERMOMETER										
TONA	JANKO MODER TRACNICE																				
SENČNICE			NORVEŠKI JEZIKO-SLOVEC																		
DEJKA KONJ, GRIVE																					
ZEN. IME																					
ODDALEK JURE																					
ITALIJA	PRISLOV LAVO HORVAT																				
PRIJAVA ZA MLETJE																					
ENOTA ZA ELEKTR. UPOR.																					

Mnogo poslovnih uspehov v novem letu vam želi Gorenjska kreditna banka

Denarno poslovanje opravimo za vas hitro, solidno in v največji
tajnosti. Zato izberite našo banko za svojo banko!

1 vprašanje 3 odgovori

Novoletna noč je nekaj posebnega, samo enkrat v letu. Poseben večer je za vse, ki si takrat zažele ob prazničnem prigrizku vse lepo in dobro v novem letu. Da je pa za dober prigrizek pripravljen, se nam takrat zdi samo po sebi

postala znana le s posebnostmi. Franjo Korene se je sicer učil kuharske umetnosti v Pragi, je pa pravi specialist za italijansko kuhinjo. Vendar pa ne misli vsiljevati Gorenjcem tujih posebnosti, posebno še, če svoje nacionalne jedi tako rekoč ne jedo več doma, v gostilnah pa jih le redko kuhajo.

V naši kuhinji lahko vsak čas dobite ajdove žgance z različnimi prilogami, kislo repo, kislo zelje, štajersko kislo juho, svinjsko glavo. Vsak dan lahko gost dobi tudi morske ribe.

Za Silvestra je Dom pod Planino oddan. V silvestrski večerji bo po vsej verjetnosti puran z mlinci in pa piščanec po trebijsko. Zraven priporoča Franjo Korene vipavskega tokujca, za aperitiv pa vipavski tropinovec, ki ima tak krancel kot mlada študentka. To bo Franjo, ki je bil rojen prav nad ljubljansko šestico, pripravil gostom, ki bodo za novo leto zasedli prav vseh 120 sedežev v gostišču. Med gosti bo največ ljubljancov, pa tudi iz Trsta, Kopra, Bologne in Skofje Loke bodo prišli.

Kakšna pa bi bila vaša večerja ob novem letu, če bi ga utegnili praznovati tako brez dela in lepo doma? »Najbrž bi si pripra-

umevno, zaposlenost gostilničarjev se nam zdi povsem običajna. S svojim »prazničnim« delom so se gostinci že zdavnaj spriznili in pravijo pač: delo je delo. Če je v tem kanček grenkobe, vsaj pri mlajših, se ne ve. Sicer pa na novoletno noč nihče ne razmišlja o drugih, ki takrat morajo delati, kdo bi le in zakaj, pa ravno na noč, ki ni enaka drugim v letu.

Na Gorenjskem so skoraj v vseh večjih gostiščih pripravili silvestrovanja. Preveč bi bilo, če bi prav vse gostince povprašali, kaj so pripravili svojim gostom za silvestrsko večerjo, zato smo raje povprašali, kot je že običajno za to rubriko, samo tri: v Trebiji v Domu pod Planino, v hotelu Creina v Kranju in v Radovljici v hotelu Grajski dvor.

Nekako dva meseca ima Dom pod Planino na Trebiji novega upravnika, Franjo Korene je v Podgradu na Primorskem zaprl svojo znano gostilno in sklenil malo znani Dom pod Planino na Trebiji, predvsem pa njegovo kuhinjo, proslaviti daleč naokoli. Osnova njegove kuhinje je sicer po evropskem okusu, vendar pa mora vsak kuhar vedeti, da bo njegova kuhinja

vil kaj domačega kot so žgance s kislo repo in pa svinjska glava bi bila zraven.

V novem hotelu Creina v Kranju bodo letos prvič silvestrovali. Za nov hotel in za njegovo kuhinjo

je najbrž presneto pomembno, kako se bo odrezala za to priložnost, saj je od tega v dobršni meri odvisen ugled hotela. Šef kuhinje Martin Cigler se je odločil, da bodo gostje Creine preživeli noč ob izbranih že pripravljenih jedilih. Za tiste pa, ki jim je več do toplih jedi, bodo pripravili nekaj vrst juh, purana z mlinci, srno ter kranjsko bržolo. Sicer pa si bodo gostje lahko celo noč sami ali s pomočjo natakarkarja stregli in izbirali med kakimi 25 osnovnimi vrstami jedi. Tu bodo hladni piščanci pripravljene na več načinov, puran z ananasom, angleški rostbif, goveja pisanica, tatarski biftek, pečen odojek, frankfurtska pečenka, fazanova plošča, pašeta v aspiku, polnjena jajca, narezek, kavjar, več vrst sirov in solat, sladice in sadje.

»Za hladne bife smo se odločili, ker s toplimi jedmi ni mogoče v kratkem času postreči okoli 500 ljudi, kolikor jih bo silvestrovalo v Creini. Mislim, da je tak jedilnik, kot smo ga pripravili kvalitetnejši tako glede jedi samih kot zaradi izbora jedi.

Tudi za praznovanje doma se mi zdijo hladna jedila najprimernejša, zato da gospodinja nima preveč dela. Priprava jedi na domu je še enostavnejša kot pa na primer v hotelu, ker lahko veliko vrst jedi kupimo že pol pripravljenih. V naši delikatesi gredo zelo dobro v prodajo tatarski bifteki, razne solate in narezki, kar pomeni, da so se ljudje ogreli za te novosti, za nov način priprave hrane doma.

Ko smo se pred dobrim tednom oglasili v hotelu Grajski dvor v Radovljici, so nam povedali, da imajo v restavraciji še nekaj prostora, medtem ko so vse sobe za novoletne praznike že davno oddali. »Pri nas je bilo vsako leto silvestrovanje zelo prijetno in prepričan sem, da bo tudi letos,« nam je prijazno povedal šef kuhinje Jože Sile, ki je v hotelu od 1961. leta. Je poročen in odkar je v Grajskem dvoru, še nikdar na Silvestrovo ni bil prost. »Kako pa, takrat imamo ja največ dela. Tudi letos bo tako. Zato bom začel proslavljati novo leto 3. januarja. Vendar pa se zato prav nič ne jezim. Rad imam svoj poklic in najbolj sem zadovoljen, če so tudi gostje zadovoljni s tem, kar v kuhinji pripravimo.«

Sodeč po napovedi bo silvestrska večerja v Grajskem dvoru zelo okusna.

Za predjed bodo gostom postregli z jajčno rolado napon. Sledila bo krepka juha celestin. Za toplo predjed bodo pripravili pikantni jezik v madeira omaki. Glavna jed pa bo takale: pečena purica s fino oblogo, mešana solata, pèche melba (sladolek z mariniranimi breskvami), sadje in kava. »Ob 2. uri zjutraj pa seveda piščančeva obara proti mačku.«

Če bi silvestroval doma oziroma tistim, ki bodo doma pričakali novo leto, pa Jože Sile svetuje takle jedilnik: za predjed piščanec v solati, za glavno jed pa telečjo zarebrnico v gobovi omaki, dušen

riž ali krompirjevi krotki, radič ali motovilec s krompirčkom in sladico. Za sladico pa priporoča krepk suizite (flambirane palačinke, nadevane z orehi in mandeljni). Naredijo se takole: pečene palačinke se dušijo v omaki iz pomarančnega in limoninega soka, katerima je primešan marmaskino, navadni konjak, malo tekoče smetane in sesekljeni mandeljni ter orehi. Najprej se palačinke malo popražijo na maslu, kateremu dodamo sladkor, primešamo omako in prižgemo. Tako (v ognju) pečene palačinke so prava poslastica. Nazadnje pa priporoča še kavo in sadno kupo.

V Grajskem dvoru, kjer bo silvestrovanje veljalo 150 dinarjev, bo torej prav prijetno. Jožetu Silcu, ki se v prostem času ukvarja s svojim avtomobilom (katrco) in z zbiranjem kemičnih svinčnikov ter vsem njegovim sodelavcem pa želimo vso srečo v prihodnjem letu.

L. M. — A. Z.

Transturist

TRANSTURIST
PRIPOROČA UGODNE
ZIMSKE ARANŽMAJE:

7-dnevne počitnice

pri Belem jezeru
(Weissensee)
in v Döllachu
— Heiligenblut
na Koroškem
(izvrstna smučišča,
drsališče in druga
rekreacija);

smučarske pakete

nad 3 dni v Bohinju,
vključno penziona,
sistem žičnic na Voglu
in lokalni avtobus;

enodnevne šolske smučarske pakete

na Voglu (Bohinj)
in na Starem vrhu
nad Skofjo Loko,
vključno avtobus,
sistem žičnic in malica.

IZKORISTITE PRILOŽNOST
IN SE POZANIMAJTE
V NAŠIH TURISTIČNIH
POSLOVALNICAH
V ŠKOFJI LOKI,
RADOVLJICI, NA BLEDU
IN V LJUBLJANI,
SUBICEVA 1.

Transturist

Živilski kombinat Žito Ljubljana

DE. Gorenjska Lesce
DE. Pekarna Kranj
DE. Tovarna čokolade
Gorenjka Lesce
DE. Pekarna Trzič

vsem svojim potrošnikom želi srečno novo leto 1971
ter priporoča svoje izdelke kot: žitarice, mlevske izdelke, kruh, pecivo,
testenine, pekatete, čokolado Gorenjka, rolade, kolače in izdelke obrata
Sumi

Ob občinskem prazniku
kolektiv tovarne

ODEJA

Skofja Loka

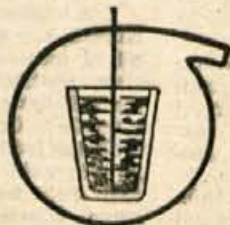
čestita vsem svojim poslovnim prijateljem, kupcem, občanom in družbeno-
političnim organizacijam ter jim hkrati želi obilo uspeha v novem poslov-
nem letu

Tovarna prešitih odevi Skofja Loka

Delovna skupnost in organi družbenega upravljanja

Komunalnega zavoda za zaposlovanje Kranj

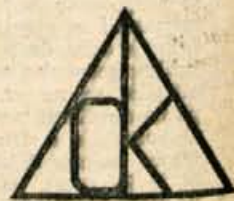
čestita vsem delovnim ljudem Gorenjske in jim želi
mного delovnih uspehov v letu 1971.

Kemična tovarna EXOTERM K R A N J

vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in
delovnim organizacijam želi srečno in uspehov polno
novo leto 1971.

OKOVJE Nova Gorica

vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
želi srečno in uspehov polno novo leto 1971.

Kemična tovarna Podnart

specializirana tovarna za galvaniko, fosfatiranje in barvanje. V tovarni
dobite brezplačne nasvete in navodila. Servisna služba pa je vsem na voljo.

Kolektiv tovarne želi vsem delovnim ljudem srečno novo leto in veliko
delovnih uspehov.

Zevnik Jože

urar

Kranj, Tavčarjeva 37

želi cenjenim strankam srečno novo leto 1971 in se priporoča

Kern Stanko

modno čevljarstvo

Kranj, Partizanska c. 5

želi cenjenim strankam srečno novo leto 1971. Priporoča sodobne čevlje ročne izdelave vseh vrst

Krznarstvo**Berčič-Cetinski**

Kranj, Maistrov trg 2

želi cenjenim strankam srečno in zadovoljno leto 1971

Gostilna Blažun

Gračič Franc,

Kranj, Cesta talcev 7 (Klanec)

želi vsem cenjenim gostom srečno 1971. leto in veselo silvestrovanje

Za nadaljnji obisk se priporoča

Florjančič Mirko

parketar

Stara Loka 41

Dobava in polaganje parketov, tapisomov, toplega poda in vinas plošč ter obloga stopnic

Kmetič Marija

gostilna Kranj

želi svojim gostom in abonentom srečno 1971. leto in se še nadalje priporoča za obisk

Slaščičarna Sampion

Kranj, Partizanska 15

želi cenjenim gostom srečno novo leto 1971.

Sprejema naročila za torte in pecivo za razne prireditve

Ramadani Isakslašičarstvo »Na Planini«
Kranj (Huje)

želi vsem cenjenim strankam srečno novo leto 1971. Dnevno sveže slaščice, čajno pecivo. Vse vrste slaščice po naročilu

Jalen Janez

elektroinstalater

Kranj, Huje 23

se priporoča in želi cenjenim strankam srečno 1971. leto

Bivic Ernest

zlatar

Kranj, Cankarjeva 5

želi cenjenim strankam srečno 1971. leto

Sivic Franjo in Marijamizarstvo in pletilstvo
Dobropolje 3, p. Brezje

želi vsem znancem in poslovnim prijateljem srečno 1971. leto

Stjepan Katalenić

Zagreb — modno krojaštvo

želi vsem cenjenim strankam, obiskovalcem Gorenjskih sejmov srečno 1971. leto in se priporoča

Kristan AlfredStrahinj, pošta Naklo
Pletilstvo

Vsem cenjenim strankam želim zadovoljno in uspešno novo leto 1971 ter se priporočam

Pleskarstvo Čehovin

Kranj, Primskovo 43

želimo srečno novo leto 1971.

Prenavljamo pohištvo po novih modernih vzorcih, lakiramo parkete, brizgamo pločevino.

Peneš Alojz

Elektro servis Kranj,

Tavčarjeva 18

želi cenjenim strankam srečno 1971. leto.

Popravljamo vse elektro-gospodinjске stroje.

Ivan JakopinTorbarstvo
delavnica Cesta 1. maja 51
Kranj, Maistrov trg 9.

želi cenjenim strankam srečno 1971 leto in se priporoča še za naprej. Izdeluje: razne nahrbtnike turistične, krušnjake, delovne torbe, ženske torbice, aktovke itd.

Lukež Marijan

Kranj, Titov trg 22

cenjenim strankam želim srečno novo leto 1971 in priporočam svoje usluge TV-radio servis

tel: 22-107

Rozman Franc

avtomehanik

Kranj
Ljubljanska cesta 5

želi vsem svojim strankam v letu 1971 srečno vožnjo in zdravje

Biffe ekspres OvčarKranj,
Jenkova 3

Vsem cenjenim obiskovalcem želim srečno novo leto 1971 in se še nadalje priporočamo za obisk.

Helena Cigut

gostilna

Kamna gorica

Cenjenim gostom, posebno vaščanom Kamne gorice želim srečno novo leto 1971 in se priporočam za obisk

Frizerski salonZvegelj Cilka
Ljubljanska 20,
Bled

Cenjenim strankam želim srečno novo leto 1971 in se priporočam

Bokal Ivantapetništvo
Mestni trg 23
Skofja Loka

Vsem cenjenim strankam želim srečno in uspešno polno novo leto 1971 in se priporočam

Pučko Gabrijelpopravila televizijskih in
radijskih aparatovBlaževa 2
Skofja Loka

Vsem cenjenim strankam želim srečno in obilo uspehov v novem letu 1971 in se priporočam

Mnogo sreče in zadovoljstva v novem letu 1971

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem in se priporoča

Sever Francka

cvetličarna,

Kranj
Vodopivčeva 3 (Mohorjev
klanec)

Najceneje vam nudim najlepše cvetlice, aranžiranje, jubilejne in žalne vence, cvetlice trajnice ipd.

Prepričajte se tudi vil

Gostilna Benedik

Stražišče — Kranj

Vsem cenjenim gostom želim srečno novo leto 1971.

Domače specialitete, kraški teran, pristni cviček, avtomatsko kegljišče.

Se priporočam

Jože Heisingerzlatar
in Janko
urar

Vsem cenjenim strankam želiva srečno novo leto 1971 ter se priporočava

Gostilna

Majdnek Lesce

Vsem cenjenim strankam želimo srečno novo leto 1971 ter se priporočamo

Sajevic AndrejSteklarstvo
Radovljica

želi vsem cenjenim strankam srečno in uspešno novo leto 1971 in se priporoča

Gostilna LectarMencinger Angela
Radovljica

Cenjenim gostom želim srečno in uspešno polno novo leto 1971 ter se priporočam

Gostilna AugustinSuštar Angela
Radovljica

Cenjenim gostom želim srečno novo leto 1971 in vabim na prijetno silvestrovanje

Bife SternBRUNARICA
Kokrica

Cesta na Rupo 16

želi vsem svojim obiskovalcem srečno novo leto 1971. Domače specialitete, izž na vina, tujske sobe. Za obisk se priporočam

Kemična čistilnica

Pri Petelinu

Kranj
Cankarjeva 16 (Mohorjev
klanec)

Srečno novo leto želimo vsem našim cenjenim strankam in se priporočamo

Mandelj Kazimir

Urarstvo

Radovljica
Linhartov trg 6

Vsem občanom želim srečno in uspešno polno novo leto 1971 ter se priporočam.

Ajdini Šabanslašičarna Jadran
Vodopivčeva 17
Kranj

Vsem cenjenim strankam želim srečno in uspešno polno novo leto 1971 ter se priporočam. Sveže pečene torte, kava in ostale sla- ce. Sprejemamo tudi naročila.

Milko Kunsteljbrivec — frizer
Kranj

Prešernova 4

želi vsem cenjenim strankam srečno novo leto 1971 ter se priporoča

vezenine
BLED

Okrasimo stanovanje za novo leto

V majhna stanovanja je včasih prav težko spraviti primerno novoletno jelko, niti ni potem okrašeno drevesce kaj posebno lepo. Čisto majhna smrečica, ki jo bogato našarimo, tudi ni lepa. Je že bolje, da namesto majhne smrečice, nalomimo smrekove veje, jih postavimo v primerno vazo in ovesimo z novoletnim okrasjem. Prostor za novoletni okras v stanovanju izberemo posebno skrbno. Navadno je to dnevna soba. V bližini novoletnega okrasa naj ne stoji vse mogoče vaze s cvetjem, različni keramični kipci, ure budilke in podobno. Poskusite za spremembo urediti novoletni okras iz golih vej leske ali kakega drugega drevoja. Veje ovesite s sanimi srebrnimi ali sanimi rdečimi kroglicami ali jih kombinirajte. Vaza naj bo večja, mogoče steklen valj ali kaj podobnega. Da bo šopek lepše stal,

si pomagajte z ježkom za ikebano.

Ce je stanovanje res izredno majhno in je novoletni okras res nemogoče postaviti na kako vidno mesto, potem vsaj na mizici ob kavču ali pa kar na jedilni mizi ne sme manjkati majhen urejen novoletni šopek. Rada vam ga uredi cvetličarka, pa tudi sami ga z malo spretnosti uredite. Če drugega ne, denite na krožnik malo smrečja, v

sredino svečko, pridenite še svetlečo kroglico ali grozd in pentljo.

Novoletni šopek lahko pritrđite tudi na steno. Na primerno veliko smrekovo vejo obesite zelo veliko srebrno kroglo ali kaj podobnega in potresite s »snegom«. Lepe steklene kroglice lahko obesite na daljše niti tudi pred okno, ki ga ne odpirate, pod veliko luč nad jedilno mizo ali še kje drugje.

Alkoholizem X.

V zadnjem razstavku o alkoholizmu naj se na kratko dotaknem, kako naj bi v naših razmerah potekalo zdravljenje alkoholika. Predvsem naj bi »zdravili« alkoholizem in ne posameznega alkoholika. Ze v osnovni šoli naj bi začeli z enostavnim in razumljivim vplivom na otroke. Taka vzgoja se ne bi smela razlikovati od vzgoje doma v družini. Morali bi zbirati sredstva in vzdrževali poseben zavod ali institut, ki bi se ukvarjal z alkoholizmom za področje Slovenije. Taka ustanova naj bi dejala smernice za zdravljenje alkoholikov. Imela naj bi tudi ustrezen vpliv na proizvodnjo in prodajo alkoholnih pijač. Sredstva, ki se zbirajo od prispevkov pri prodaji alkoholnih pijač, naj bi se porabila za financiranje borbe proti alkoholu. Za tako področje kot je Gorenjska, naj bi se osnoval center, kamor bi pripeljali vsakega vinjenega človeka namesto v nekajurni zapor na postajo mlince. Tu bi po streznitvi že začeli s prevzgojo. Taka ustanova naj bi bila v stiku z zavodom, kjer bi se ob delu in vzgoji alkoholik zdravil, dokler bi bilo potrebno. Kadar bi vinjena oseba grozila ali razgrajala, naj bi bilo že takoj ob dejanju samem možno, da se ga pošlje na prevzgojo. Povratniki naj bi ostali v zavodu dalj kot začetniki. Pri zdravljenju pa naj bi tudi delali in ustvarjali sredstva za življenje zase in za otroke. Po odpustu naj bi se ustanovili področni klubi ozdravljenih alkoholikov, ki bi se pogosto sestajali in pomagali drug drugemu v težavah. Obsoditi moramo vsakega, ki poskuša nekdanjemu alkoholiku vsiliti pijačo in se iz njega norčevati. Prodaja alkoholnih pijač na vsakem koraku v mestu in podeželju bi se morala krepko preganjati in kaznovati. V mlečnih restavracijah in delavskih »menzah« v tovarnah ne bi smeli prodajati alkoholnih pijač. V vseh teh obratih danes dobimo poleg piva tudi močnejše alkoholne pijače. Gostinski in drugi obrati ne bi smeli biti odprti zjutraj že pred šestimi uro.

dr. Tone Kešir

Tovarna čipk in vezenin je začela izdelovati ženske obleke iz poliestra. Blago je uvoženo in ima podobne lastnosti kot diolen loft. Se ne mečka, ne krči in pri pranju ne izgublja svojih lastnosti. Otip je mehak, volnen. Obleke iz poliestra so vezene v več barvah in v narodni motiviki. Te vrste obleke nosimo popoldne in zvečer.

V prodaji so od začetka decembra.

Darila za vsakogar

Vsako leto znova, ko se december prevesi že čez polovico, kar priznamo si, takrat šele začnemo razmišljati o darilih, ki jih bomo kupili svojim najbližjim, prijateljem ali znancem. V začetku meseca se sicer že spomnimo, da nas čaka še to opravilo, nato pa v naglici vsakdanjega delavnika tiste pol urice premišljevanja odlagamo tja do konca meseca: »Nimam pojma, kaj naj mu podarim,« se pogovarjajo prijateljice med seboj. Je res tako težko? Ni, res ne. Če ima avtomobil, je lahko naporno premišljevanje zelo kratko. V trgovini z avtomobilskimi potrebščinami boste lahko našli kaj primerne za šoferja — morda razpršilce proti zaledenelim šipam, krzveno pregrinjalo za sedež ali šoferske rokavice. Posebno lepo pa bo sprejet majhen talisman-obesek za ključke, le da ne bo preveč kičast.

Možu, ki se je začel nevarno rediti, je treba podariti nekaj, kar ga bo spodbudilo spet k aktivnosti in gibčnosti iz mlajših let. Če se prašijo na podatredju smučci, mu kupite imenitne smučarske rokavice, očala ali volneno kapo. Vesel bo novega vžgalnika, če kadi, vodlice po britju in lepi embalaži. Zbirko nogavic živih barv, če še nima dvajset let, imenitne tople copate, če ima več kot štiriideset, levo kocke, kulono, smučel, sanj, če je star štiri do dvajset let in tako naprej.

Imate navado, da obdarite tudi prijatelje? Tako darilo je navadno skupno, če gre za zakonski par. Če sta se šele poročila, jim kupite kaj hudo praktičnega, od zbirke kuhalníc, kuhinjskih krp, košare konzerv, pa tja do bolj delikatnih kozarcev ali likalnika, stojala za dežnike, blazine, majhne odeje in ure budilke.

MAKSI DEDEK MRAZ

Silvestrovanje doma

Silvestrovali boste torej doma. Ne marate restavracijskega hrupa in dima, nič kaj prijetnega vračanja po mrazu v jutranjih urah in podobno. Povabili ste prijatelje, da ob prigrizku in pijači, ob gledanju televizije, prijetnem pogovoru, družabnih igričah, prežive z vami zadnje ure starega leta.

Gospodinjo skrbi, kaj ponuditi za zadnji večer v letu. Najboljša rešitev so hladna jedila. Sami lahko pripravite razne solate, suho meso, narezete več vrst salam, sira in podobno. V majhnih skledicah ponudite mrzle pi-

kantne omake, ki jih pripravite sami, že dan prej in počakajo v hladilniku, ali pa jih kupite že pripravljene v trgovini. Gostje bodo morda le veseli tople večerje z domačimi krvavicami in kislim zeljem. V rezervi pa je dobro imeti tudi pikanten golaž, ki naj do uporabe čaka v hladilniku.

Zdaj se lahko kupi že toliko vrst peciva, raznih zavitkov in pravih potic v trgovini, da ni treba gospodinji peči ves teden sladkarij za novo leto. Le po je sicer, če je na mizi tudi prava slovenska orehova potica.

NOVO

AGROTEHNIKA

obvešča cenjene kupce

V kratkem bomo odprli konsignacijsko skladišče za prodajo znanih in kvalitetnih traktorjev

DEUTZ

Kupcem bodo na voljo:

	DM	Asch	US \$	Carina in stroški
traktorji tip D-2506— 23 KS/DIN	8.866	62.980	2.422,5	13.914,00
traktorji tip D-3006— 32 KS/DIN	9.369	66.554	2.560	14.647,00

traktorji DEUTZ so sodobni traktorji

- menjalnik z 8 prestavami naprej in nazaj
- regulacijsko hidravlično dvigalo I. kategorije
- zračno hlajen dizel motor
- traktometer
- kompletna elektro oprema
- dvojna sklopka
- možnost bočnega pogona kosilnice
- širok asortiment dodatne opreme

Enostavna oskrba z nadomestnimi deli iz domače proizvodnje (TAM)!

Zahtevajte prospekte, cene in ponudbe pri:

agrotehnika

EXPORT — IMPORT, LJUBLJANA, TITOVA 38

Agrotehnika, poslovalnica Celje
 Agrotehnika, poslovalnica Maribor
 Agrotehnika, poslovalnica Murska Sobota
 Agrotehnika, poslovalnica Ljutomer
 Agrotehnika, poslovalnica Poreč

TRIGLAV KONFEKCIJA, KRANJ
 Novoletna razprodaja konfekcije

POPUST 30 % - 50 %
 V ČASU OD 10. — 30. 12. 1970

Veletrgovina ŽIVILA Kranj

Ne pozabite obiskati
 Delikateso Živila Kranj

Ne delajte si težav, kje boste dobili razne specialitete, ki jih želite za popestritev jedilnika za praznične dni. Oglejte si zalogo, izberite in naročite, mi pa vam bomo pripravili, kar želite v naši Delikatesi v Kranju

Se priporočamo!

**Gorenjska
 kreditna banka
 Kranj**

obvešča stranke

da od 4. 1. 1971 do vključno 7. 1. 1971 podaljšuje delovni čas na dinarski in devizni likvidaturi.

V tem času vam bomo na razpolago od 7. do 16. ure v vseh naših poslovnih enotah.

Hranilnica v Kranju pa stalno posluje od 7. do 18. ure in v sobotah od 7. do 12. ure.

Poslužujte se storitev, ki vam jih nudijo poslovne enote Gorenjske kreditne banke

v Kranju, na Bledu, na Jesenicah, v Radovljici, Škofji Loki in Trzinu.

KINO

Kranj CENTER

30. decembra amer. barv. CS film PLAVOLASI MASCEVALEC ob 16., 18. in 20. uri
 31. decembra amer. barv. WALT DISNEYEVE RISANKE ob 10. uri, amer. barv. film CAROVNIK IZ OZA ob 15.30, amer. barv. film 100 PUSK ob 17. uri, premiera amer. barv. VV filma KATARINA VELIKA ob 19. uri

1. januarja amer. barv. WALT DISNEYEVE RISANKE ob 10. uri, amer. barv. film 100 PUSK ob 15. in 20. uri, amer. barv. film ORLOVO GNEZDO ob 17. uri, premiera amer. barv. filma IDEALNA PESTUNJA ob 22. uri

2. januarja amer. barv. WALT DISNEYEVE RISANKE ob 10. uri, amer. barv. film IDEALNA PESTUNJA ob 13. uri, amer. barv. film 100 PUSK ob 15. uri, amer. barv. film ORLOVO GNEZDO ob 17. uri, amer. barv. VV film KATARINA VELIKA ob 20. uri, premiera amer. barv. filma PISTOLE VELICANSTVENIH SEDEM ob 22. uri

3. januarja franc. film BAGDADSKI TAT ob 10. uri, amer. barv. film PISTOLE VELICANSTVENIH SEDEM ob 13. uri, amer. barv. film IDEALNA PESTUNJA ob 15. in 20. uri, amer. barv. film ORLOVO GNEZDO ob 17. uri, premiera amer. barv. filma TRIJE MUSKETIRJI ob 22. uri

4. januarja amer. barv. film IDEALNA PESTUNJA ob 16., 18. in 20. uri

5. januarja amer. barv. film IDEALNA PESTUNJA ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORZIC

30. decembra amer. barv. WALT DISNEYEVE RISANKE ob 15.30, amer. barv. film 100 PUSK ob 17. in 19. uri

31. decembra švedski barv. film HUGO IN JOZEFINA ob 10. uri, amer. barv. WALT DISNEYEVE RISANKE ob 15.30, amer. barv. CS film PLAVOLASI MASCEVALEC ob 17. in 19. uri

1. januarja amer. barv. film CAROVNIK IZ OZA ob 14. uri, amer. barv. VV film KATARINA VELIKA ob 16., 18. in 20. uri

2. januarja amer. barv. CS film PLAVOLASI MASCEVALEC ob 14. in 16. uri, amer. barv. film 100 PUSK ob 18. in 20. uri

3. januarja amer. barv. film 100 PUSK ob 14. in 18. uri, amer. barv. VV film KATARINA VELIKA ob 16. uri, premiera franc.-italij. barv.

CS filma KATARINA (LJU-BEZEN ZMORE VSE) ob 20. uri

4. januarja amer. barv. film 100 PUSK ob 16. in 18. uri, amer. barv. VV film KATARINA VELIKA ob 20. uri

5. januarja franc. barv. CS film VIVA MARIJA ob 16., 18. in 20. uri

Cerklje KRVAVEC

1. januarja amer. barv. film BAGDADSKI TAT ob 15. uri, franc. barv. CS film NEUKROTJIVA ANGELIKA ob 17. in 19. uri

2. januarja amer. film STANLIO IN OLIO ob 15. uri, amer. film BILLY THE KID ob 17. in 19. uri

Tržič

31. decembra prem. amer. barv. CS filma CAN CAN ob 17. in 19.30

5. januarja premiera amer. barv. filma FANTASTICNO POTOVANJE ob 17.30 in 19.30

Kamnik DOM

1. januarja amer. barv. film KRVAVA OBALA ob 15., 17. in 19. uri, premiera amer. barv. filma PISTOLE VELICANSTVENIH SEDEM ob 21. uri

2. januarja amer. barv. film CAROVNIK IZ OZA ob 10. in 15. uri, amer. barv. film KRVAVA OBALA ob 17. in 19. uri

5. januarja premiera amer. barv. CS filma JUGOZAHODNO OD SONORE ob 17.30 in 19.30

Jesenice RADIO

30. decembra nemški barv. film PEPEK, STRAH IN TREPET PROFESORJEV

31. decembra italij. barv. CS film REVOLVERJI ODLICAJO

Jesenice PLAVZ

30. decembra italij. barv. CS film REVOLVERJI ODLICAJO

31. decembra amer. barv. film KRVAVI PLEN
 1. januarja amer. barv. film KRVAVI PLEN

Dovje-Mojstrana

30. decembra amer. barv. film POLJUBE ME, NORCEK

Kranjska gora

31. decembra nemški barv. film PEPEK, STRAH IN TREPET PROFESORJEV

Javornik DELAVSKI DOM

30. decembra amer. barv. film KRVAVI PLEN

Radovljica

30. decembra angl. film REDFORD STRELJA BREZ OPOMINA ob 18. uri, špan.-italij. film STIRJE DOLARJI ZA MASCEVANJE ob 20. uri

31. decembra zah. nemški barv. film POPOLNI ZAKON ob 20. uri

1. januarja franc. barv. film BYE, BYE, BARBARA ob 16. uri, amer. barv. film POSTAJA KOMANČEV ob 18. uri, angl. barv. film NA TEBI JE VRSTA, DA UMRES ob 20. uri

2. januarja špan.-italij. barv. film STIRJE DOLARJI ZA MASCEVANJE ob 16. uri, zah. nemški barv. film POPOLNI ZAKON ob 18. uri, franc. barv. film BANDITI V MARSEILLEU ob 20. uri

3. januarja franc. barv. film BANDITI V MARSEILLEU ob 16. uri, angl. barv. film NA TEBI JE VRSTA, DA UMRES ob 18. uri, zah. nem. barv. film POPOLNI ZAKON ob 20. uri

4. januarja amer. barv. film INCIDENT PRI PHANTOM HILLU ob 20. uri

5. januarja zah. nem. barv. film SIROTA S CUDEZNIM GLASOM ob 20. uri

Skofja Loka SORA

30. decembra angl. barv. film JOY, UBOGO DEKLE ob 18. in 20. uri

31. decembra amer. barv. film VODIC ZA OZENJENE MOSKE ob 20. uri

1. januarja amer. barv. film VODIC ZA OZENJENE MOSKE ob 15. uri, amer. barv. film LEGIJA PREKLETIH ob 17. in 20. uri

2. januarja amer. barv. film VODIC ZA OZENJENE MOSKE ob 15. uri, angl.-franc. film MAYERLING ob 17. in 20. uri

3. januarja amer. barv. film LEGIJA PREKLETIH ob 15. uri, angl.-franc. film MAYERLING ob 17. in 20. uri

4. januarja amer. barv. film LEGIJA PREKLETIH ob 18. uri

5. januarja amer. barv. film AFERA METROPOLITAN ob 20. uri

Železniki OBZORJE

30. decembra angl.-franc. barv. film MAYERLING
 31. decembra angl.-franc. barv. film MAYERLING

1. januarja angl. barv. film JOY, UBOGO DEKLE

2. januarja amer. barv. film LEGIJA PREKLETIH

3. januarja amer. barv. film VODIC ZA OZENJENE MOSKE

Kamnik DUPLICA

30. decembra špan. barv. film MARISOL POTUJE V RIO ob 19. uri

31. decembra nemški barv. film CHARLEYEV STRIC ob 19. uri

1. januarja špan. barv. film MARISOL POTUJE V RIO ob 17. uri, nemški barv. film CHARLEYEV STRIC ob 19. uri

2. januarja špan. barv. film MARISOL POTUJE V RIO ob 19. uri

3. januarja nemški barvni film CHARLEYEV STRIC ob 15., 17. in 19. uri

SKUPŠČINA OBČINE KRANJ

Davčna uprava
 Stevilka: 42-07/69-3

Na podlagi 173. in 174. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/69, 40/69 in 26/70) in sklepa 22. seje sveta za finance skupščine občine Kranj z dne 22/12-1970, izdaja davčna uprava pri skupščini občine Kranj naslednji

javni poziv

Do 31. januarja 1971 morajo vložiti napoved za odmero prispevka oziroma davka:

- vsi zavezanci prispevka od obrti in od intelektualnih storitev, katerim se prispevek odmerja po dejanskem dohodku po preteku leta — nepavšalisti — za dohodke, dosežene v letu 1970;
- vsi zavezanci prispevka od obrti in od intelektualnih storitev, katerim se prispevek odmerja po pavšalni letni osnovi za tekoče leto — pavšalisti — za dohodke, ki jih bodo predvidoma dosegli v letu 1971;
- vsi zavezanci prispevka od skupnega dohodka občanov, kateri so v letu 1970 imeli skupni čisti dohodek nad 25.000,00 din. V skupni čisti dohodek, po odbitku prispevkov in davkov, se všteta naslednji dohodki: iz rednega delovnega razmerja, iz dopolnilnega dela pri drugih izplačevalcih osebnega dohodka, od pokojnin, od nadomestil za čas bolezni, od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, od kmetijske dejavnosti, od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, od intelektualnih storitev, od stavb in od premoženja in premoženjskih pravic;
- vsi zavezanci davka na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic (od dohodkov v zakup oddanih nepremičnin ali premičnin, od podnajemnin ali od drugih premoženjskih pravic, od oddajanja opremljenih sob in podobno) — za dohodke, dosežene v letu 1970;
- Občani, ki so lastniki počitniških hišic kjerkoli v Jugoslaviji in jih oddajajo v najem, morajo prijaviti dohodek, ki so ga dosegli v letu 1970 od oddaje takih prostorov v najem. Ostalim zavezanecem davka od stavb ni treba vlagati davčnih prijav, razen v primerih, če se je dohodek od stavbe v letu 1970 bistveno spremenil v primerjavi z letom 1969.

Zavezanci prispevka oziroma davka, ki ne bodo vložili napovedi v roku, bodo plačali povišani prispevek oziroma davek po določilih 176. člena zakona o prispevkih in davkih občanov.

Tiskovine — prijave — za odmero prispevka in davka se dobijo v sprejemni pisarni skupščine občine Kranj, soba številka 68.

Načelnik

AVGUST OVSENIK l. r.

V Kranju, dne 25/12-1970

Požarne odškodnine

Uprava Zavarovalnice Sava — PE Kranj obvešča svoje zavarovance, da so bile izplačane naslednje požarne odškodnine:

10. 12. 1970 CIRILU VEHOVCU, Rupa 16, Kranj 23278,50 din za vsa poslopja, gospodarske premičnine in pridelke;
11. 12. 1970 ANTONU MARKU, Poženk 35, Cerklje 10851 din za stanovanjsko hišo z gospodarskim poslopijem;
14. 12. 1970 PAVLI BOLCINA, Podhom 66, Zg. Gorje 24276,95 din za stanovanjsko hišo in stanovanjske premičnine;
15. 12. 1970 JANKU BERNIKU, Puštal 54, Skofja Loka 13380,80 din gospodarsko poslopje, gospodarske premičnine, živino in pridelke.

UPRAVA ZAVAROVALNICE SAVA PE KRANJ

PRODAM

Prodaj 150 kg težkega PRASICA za zakol. Zg. Bitnje 50, Kranj 6732

Prodaj PRASICA. Sp. Brnik 57 6733

Prodaj PRASICA za zakol. Sp. Brnik 34 6734

Prodaj 200 suhih BUTAR. Valjavec Franc, Trstenik 20, Golnik 6735

Prodaj PRASICA za zakol. Sp. Otok 22, Radovljica 6736

Prodaj šest tednov stare PRASICE. Poženik 21, Cerklje 6737

Zaradi bolezni prodaj TELEVIŽIJO Niš. Skofja Loka, Frankovo naselje 8 6738

Prodaj nove »fijakerske« SANI. Polajnar, Trnje 3, Skofja Loka 6739

Poceni prodaj »PANCERJE« št. 36 in 37. Ljubljanska 27, Kranj 6740

Prodaj šest tednov stare PRASICE. Visoko 24 6741

Prodaj dva PRASICA, težka po 200 kg. Podreča 54, Kranj 6742

Prodaj dva PRASICA, težka po 30 kg. Bled, Selo 20 6743

Prodaj dobro ohranjeno TELEVIŽIJO. Polica 2, Naklo 6744

Prodaj PRASICA za zakol. Cirče 31, Kranj 6745

Po ugodni ceni prodaj SOBNO in KUHINJSKO OPRAVO. Kuster Stane, Zlato polje 3, Kranj 6746

Prodaj PRASICA za zakol. Srednja vas 36, Senčur 6754

Prodaj PRASICA za zakol in plemenskega VOLA. Zg. Brnik 73 6755

Prodaj dve OVCI. Stiška vas 6, Cerklje 6756

Prodaj do 170 kg težkega PRASICA. Nasovče 7, Komenada 6757

Prodaj dva PRASICA za zakol. Zg. Brnik 21, Cerklje 6758

Prodaj 14 tednov brejo SVINJO. Zg. Brnik 20 6759

Prodaj šest tednov stare PRASICE. Lenart 1, Cerklje 6760

Prodaj dva PRASICA po 14 tednov stara. Gorica 7, Radovljica 6763

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcije 21-835 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152 — Naročnina: letna 32 polletna 16 din, cena za eno številko 50 para, Mali oglaš: beseda 1 din, naročniški imajo 10% popusta Neplačanih oglasov ne objavljamo

MOTORNA VOZILA

Prodaj FIAT 750. Tupaliče 5, Preddvor 6747

Prodaj GARAZO št. 5 na Novem svetu, Skofja Loka. Ponudbe poslati pod »garaža 5« ali pri vratarju LTH Vinčarje 6748

ZAJPOSITVE

Sprejem VAJENCA za mizarstvo obrt. Hrana in stanovanje pri mojstru. Naslov v oglasnem oddelku 6749

Iščem GOSPODINJSKO POMOČNICO k tričlanski družini. Plača in ostalo po dogovoru. Inž. Vrhunc Janez, Ljubljana, Večna pot 69 6718

Na dom dajem »STEPANJE« usnjarske galanterije. Naslov v oglasnem oddelku 6750

Za varstvo dvoletne punčke in za pomoč v gospodinjstvu pri tričlanski družini iščem dekle, ki ima veselje do otrok. Nastop takoj. — Inž. Spiligoj, Sarhova 12, Ljubljana 6751

Sprejem VAJENCA za pečarsko obrt. Jenkole Stane, Valburga 46, p. Smlednik 6762

POSESTI

Kupim ZAZIDLJIVO PARCELO v Skofji Loki ali okolici. Kežjar, Oprešnikova 48, Kranj 6751

ZAHVALE

Upokojenci kolektiva Komunalnega servisa Kranj se iskreno zahvaljujemo celotnemu kolektivu Komunalnega servisa za pogostitev in darila, obenem jim želimo srečno novo leto 1971. 6732

OSTALO

Na novo odprto
ZLATARSTVO

Meglič Franc, poleg trgovine Merkur vas vabi in vam želi srečno novo leto.

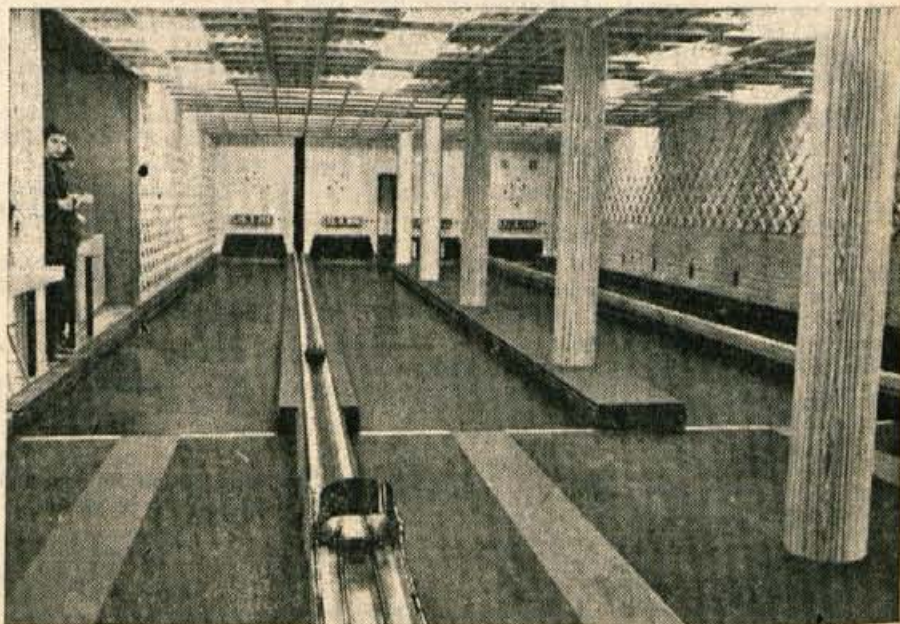
ROLETE lesene, plastične in žaluzije naročite Špilerju, Gradnikova 9, Radovljica, telefon 70-046. Do konca februarja 1971 za lesene in plastične delni popust. Pišite, pridem na dom. 6722

OBVESTILO! Obveščamo vse lastnike parcel pri aerodromski poti Bivje—Vodiška cesta, da do konca januarja posekajo vse vejevje ob cesti. Kdor ne bo do tega roka posekal, bo to posekala KS Brnik. Krajevna skupnost Brnik 6761

kegljišče

Gostilna »Stari Mayr«

Ce se še niste odločili kam na silvestrovanje, potem vas vabimo v gostilno »Stari Mayr« v Kranju, kjer se boste na modernem štiristeznem avtomatskem kegljišču prijetno zabavali.

Lahko pa obiščete tudi naslednje naše obrate:

gostilno »Pri lovcu«, gostilno »Prešernov hram«, gostilno »Gaštej« in gostilno »Nj Gorenji Savi.«

Vsem skupaj želi kolektiv gostinskega podjetja »Jelen« Kranj srečno in uspešno NOVO LETO.

PRIREDITVE

GOSTILNA DUPLJE vas vabi na veselo SILVESTROVANJE, ki bo v gasilskem domu v Dupljah z začetkom ob 20. uri. Vabljeni! 6670

Ce nimate rezervacije, pridite na veselo SILVESTROVANJE v zadržni dom na Primskovem. Zabavali vas bodo GORENJSKI NAGELJNI. Vabijo gasilci! 6753

SILVESTROVANJE na Koricici — začetek ob 19. uri. Igra ansambel Turisti. Vabi KUD Storžič

Bezinovič Kruno
čevljar
Kranj, Tomšičeva 42

Cenjenim strankam želi srečno novo leto 1971 in se priporoča

Engelman Marjan
in Milena

puškar — plastika
Kranj, Tomšičeva

želita vsem cenjenim strankam srečno novo leto in se priporočata

Franci Smon
Slaščičarna Bled
Grajska cesta 3

Vsem cenjenim strankam želim srečno in uspešno polno novo leto 1971 ter se priporočam za nadaljnji obisk

Mali Slavko
usnjar
Radovljica

Vsem cenjenim strankam želim srečno novo leto 1971 in se priporočam

Likožar Marjan
cementni izdelki
Kranj, Benedikova 18,
Stražišče

Vsem cenjenim strankam želi srečno in uspešno polno novo leto 1971 in priporoča svoje izdelke.

Hokejisti Jesenic petnajstič državni prvaki

Za konec leta smo vam pripravili razgovor z jeseniškimi hokejisti. Clani štirinajstkratnih državnih prvakov so odgovorili na nekaj vprašanj o svojem življenju na ledu in na suhem.

RUDI KNEZ — vratar (rojen 21. 9. 1944)

»Zakaj ti pravijo direktor?»

»Se sam ne vem dobro. Rad pa veliko spim in berem.«

»Dve hčerki imaš — Matjo in Katjo. Kdaj boš na ročli naslednika?»

»Pri nas knezi tako nimajo več bodočnosti.«

MARJAN ZBONTAR — vratar (24. 3. 1954)

»Kako je, če je človek najmlajši član moštva?»

»Da ima najmanj besede.«

»Imaš vzornika? Kneza in Galeta oziroma Galeta in Kneza.«

VIKTOR RAVNIK — obramba (19. 10. 1941)

»Kdaj se na ledu najhitreje razjeziš?»

»Me je mar kdo že kdaj videl jeznega?»

»Po kom je sin Matjaž podedoval izreden talent za smučanje?»

»Zena Metka je bila pred poroko zelo perspektivna.«

RADO RAZINGER — obramba (3. 12. 1944)

»Česa se najbolj bojiš med igro?»

»Dobrih napadalcev.«

»Katere zmage si bil dolej najbolj vesel?»

»Katerekoli nad Olimpijo.«

BOGO JAN — obramba (ki večkrat preide v napad) (20. 2. 1944)

»Bo tvoj sin ravno tako hokejist kot vsi Jani?»

»Najbrž. Saj mu ni zastoj ime Bo-jan.«

»Kako najraje preživiš prosti čas?»

»Z ženo in sinom.«

JANEZ PIPAN — obramba (7. 11. 1947)

»Dekle?»

»Kati.«

»Poroka?»

»Naslednje leto.«

»Pijača?»

»Pivo.«

»Koga se najbolj bojiš, če narediš napako?»

»Kneza.«

VIKTOR TISLER — napadalec (30. 11. 1941.)

»Katero področje v življenju te najbolj zanima?»

»Sport.«

»Kaj storiš s pismi oboževalk, ki te prosijo za slike?»

»V kuverto dam sliko in jo odpošljem.«

ALBIN FELC — napadalec (14. 5. 1941)

»Tvoj najsrečnejši dan?»

»Ko se je rodila hčerka Sabina.«

»Kje boš preživel novo leto?»

»Z ženo.«

FRANCI SMOLEJ — napadalec (17. 8. 1940)

»Kako se počutiš kot najstarejši član moštva?»

»Najstarejši sem samo po letih in po stažu.«

»Česa si se v letošnjem letu najbolj razveselil?»

»Stanovanja.«

GORAZD HITI — napadalec (12. 8. 1948)

»Zakaj je tvoji hčerki ime Eva? Bi bil sin Adam?»

»Vse po ženini želji.«

»Kako poteka tvoj vsakdan?»

»Dopoldne na visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani, potem malo doma, zvečer na treningu in potem spet malo doma.«

»Kdo od bratov Hiti je najhitrejši (Rudi — Olimpija, Gorazd — Jesenice, Drago — Kranjska gora)?»

»Na lestvici so za zdaj Jesenice.«

JANEZ MLAKAR — napadalec (31. 5. 1944)

»Si se kaj spremenil, odkar si poročen?»

»Upam, da ne.«

»Z Galetom sta velika prijatelja. Mu kdaj nisi hotel dati gola, čeprav bi ga lahko?»

»Že. Se večkrat pa sem mu ga hotel dati, pa ga nisem mogel.«

FRANCI ZBONTAR — napadalec (12. 6. 1955)

»Tako si hiter na ledu, da ti pravijo tudi Ilči (bralci Karla Maya bodo že vedeli, kdo je bil to). Znaš tudi misliti tako hitro kot drsati?»

»Skoda, da ne zmeraj.«

»Mlad si še. Boš kdaj zapustil jeseniški klub?»

»Res je, da sem še mlad.«

SILVO POLJANSEK — napadalec (25. 12. 1951)

»Lani si igral še za Kranjsko goro. Kako si se znašel v novi sredini?»

»Hitro po desnem krilu.«

»Tvoj najljubši zadetek?»

»Ga še nisem dosegel.«

TOMAZ KOŠIR — napadalec (20. 6. 1946)

»Na Jesenicah je veliko Koširjev. Kateri Košir bi bil najraje?»

»Tisti, ki pravi 'Jaz sem pa en Franc Košir'. Zakaj, pa si vsak lahko sam misli.«

»Kje se najraje zabavaš?»

»V Kranjski gor.«

STANKO ERZEN — napadalec (23. 11. 1942)

»Kakšen je položaj po enomesečnem zakonskem stažu?»

»Brez sprememb. Vajeti so še vedno v mojih rokah.«

»Kaj bi bil, če ne bi bil hokejist?»

»Včasih sem skakal v višave in zabijal žogo čez odboj-karsko mrežo.«

MILAN JAN — napadalec (6. 7. 1949)

»Bi ti bilo všeč, če bi vsi trije bratje Jan igrali v isti peterki?»

»Zakaj pa ne? Bi bili vsaj takrat skupaj.«

»S kom se najboljše uja-meš v igri?»

»Z Mlakarjem in Hitijem.«

CIRIL KLINAR — trener (9. 2. 1937)

»Si strog trener?»

»Pri gorenjskih fantih moram biti.«

»Te kdaj zasrbijo noge, da bi spet zaigral?»

»Zmeraj bolj.«

Zvonka Felc

Zimsko kopališče v Kranju

Je odprto vsako:

sredo, četrtek in petek od 15. do 19. ure
soboto od 9. do 13. ure in od 15.-19. ure
nedeljo od 7. do 19. ure

za novoletne praznike pa:

v četrtek, 31. 12. 1970, od 9. do 19. ure
v soboto, 2. 1. 1971, od 9. do 19. ure
v nedeljo, 3. 1. 1971, od 9. do 19. ure

Dostop do kopališča z avtomobilom je mogoč prek novega mostu čez Savo. Cenjenim obiskovalcem želi kolektiv zavoda srečno in uspešno novo leto 1971!

Invalidsko prvenstvo SRS

Kranjski invalidi spet najboljši

Zimsko kopališče v Kranju je bilo v soboto spet prizorišče slovenskega invalidskega prvenstva, katerega je organiziral Zavod za rehabilitacijo invalidov Ljubljana ter invalidi kranjskega Borca. Med 40 tekmovalci Kamnika, Celja, Maribora, Skofje Loke, Ponikve, Ljubljane, Murske Sobote in Kranja so imeli največ uspeha tekmovalci kranjskega Borca, saj so pobrali skoraj vsa prva mesta. Kot na vseh prireditvah doslej so bili tekmovalci razdeljeni v kategorije po stopnji invalidnosti.

REZULTATI: I. kategorija: 25 m prosto: 1. Tajnik 14,6, 2. Prelog (oba Kranj) 18,4, 3. Bamfi (Kamnik) 19,4. II. kategorija: 25 m prosto: 1. Tomc (Kranj) 17,2, 2. Gindiciasi (Ljubljana) 17,3, 3. Lekšand (Kamnik) 19,2. III. A-kategorija: 25 m prosto: 1. Bevc (Kranj) 16,4. III. B-kategorija: 25 m prosto: 1. Roznan (Ponikve) 18,0, 2. Fur-

lan 18,4, 3. Meglič (oba Kranj) 22,4. IV. kategorija: 50 m prosto: 1. Pukelj (Maribor) 45,0. V. A-kategorija — slepi: 25 m prosto: 1. Sket (Maribor) 18,2, 2. Hudolin (Kranj) 22,9, 3. Kusovec (Skofja Loka) 25,2. V. B-kategorija — zaostanek vida — 25 m prosto: 1. Skof (Maribor) 18,3, 2. Perpič (Ljubljana) 18,8, 3. Vinšek (Skofja Loka) 20,0. VI. kategorija: 50 m prosto: 1. Žukevič (Kranj) 34,2, 2. Svab (Kamnik) 42,0, 3. Veronika Starin (Ljubljana) 1:00,6. VII. kategorija: 50 m prosto: 1. Stopar 35,6, 2. Bambič (oba Kranj) 37,8, 4. 25 m prosto: 1. Kranj I 1:03,6, 2. Kranj II 1:10,0, 3. Kamnik 1:19,0.

V vaterpolskem srečanju med ekipo Borca in reprezentanco Slovenije so zmagali igralci domačega moštva z 12:0. Gole za zmagovito moštvo so dosegli: Bevc 5, Bambič 3, Prelog 2 ter Meglič 1. D. Humer

Za pokrito drsališče

darilo dedka Mraza jeseniškim hokejistom

